

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
ФАКУЛЬТЕТ ІНФОРМАЦІЙНИХ І ПРИКЛАДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
КАФЕДРА ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ

СЛОВБУН ОЛЕСЯ ВІКТОРІВНА

Допускається до захисту:

в.о. завідувача кафедри
інформаційних систем
управління, д-р екон. наук,
професор

_____ Ольга АНІСІМОВА
«___» _____ 2021 р.

**ДОКУМЕНТАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ
АВТОРСЬКИХ ПРАВ**

Спеціальність 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа

Кваліфікаційна (магістерська) робота

Науковий керівник:

Яворська Т. М, канд. пед. наук.,
старший викладач кафедри
інформаційних систем управління

Оцінка: ____ / ____ / ____
(бали за шкалою ЕКТС/за національною шкалою)

Голова ЕК: _____
(підпис)

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1 ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА АВТОРСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ.....	7
1.1. Поняття, предмет, об'єкт та суб'єкт авторських прав	7
1.2. Правове регулювання авторських прав в Україні	11
1.3. Умови та підстави отримання авторських прав в Україні.....	13
РОЗДІЛ 2 ДОКУМЕНТАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ОСОБИ НА ДЕРЖАВНУ РЕЄСТРАЦІЮ АВТОРСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ..	18
2.1. Організаційно-правове регулювання державної реєстрації авторських прав в Україні	18
2.2. Види державної реєстрації авторських прав в Україні та їх документаційне забезпечення	20
2.3. Документаційно-інформаційне забезпечення процедури державної реєстрації авторських прав в Україні.....	22
РОЗДІЛ 3 ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ АВТОРСЬКИХ ПРАВ ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ В УКРАЇНІ.....	37
3.1. Актуальні проблеми документаційного забезпечення авторських прав в Україні	37
3.2. Державна реєстрація авторських прав у зарубіжних країнах	47
3.3. Напрями вдосконалення державної реєстрації авторських прав в Україні	58
ВИСНОВКИ.....	66
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ПОСИЛАНЬ	70

АНОТАЦІЯ

Стовбун О. В. Документаційне забезпечення державної реєстрації авторських прав. Спеціальність 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Донецький національний університет імені Василя Стуса, Вінниця, 2021. 111 с.

У кваліфікаційній (магістерській) роботі досліджено поняття, предмет, об'єкт та суб'єкт авторських прав; правове регулювання авторських прав; умови та підстави отримання авторських прав в Україні. У практичній частині роботи надано аналіз організаційно-правового регулювання державної реєстрації авторських прав в Україні; документаційно-інформаційне забезпечення процедури державної реєстрації авторських прав в Україні; визначено актуальні проблеми документаційного забезпечення авторських прав в Україні, напрями вдосконалення державної реєстрації авторських прав в Україні.

Ключові слова: авторське право, правове регулювання, державна реєстрація, документаційне забезпечення.

Дод. 9 . Бібліограф.: 57 найм.

SUMMARY

Stovbun O. V. Documentation of state registration of copyright. Specialty 029 «Information, library and archive», Vasyl' Stus Donetsk National University, Vinnytsia, 2021. 111 p.

In the qualification (master's) work the concept, subject, object and subject of copyright are investigated; legal regulation of copyright; conditions and grounds for obtaining copyright in Ukraine. The practical part of the work provides an analysis of the organizational and legal regulation of state registration of copyright in Ukraine; documentation and information support of the procedure of state registration of copyrights in Ukraine are analyzed; the actual problems of documentation support of copyrights in Ukraine, directions of improvement of the state registration of copyrights in Ukraine are defined.

Key words: copyright, legal regulation, state registration, documentation.

Add. 9. Bibliography: 57 items.

ВСТУП

Актуальність дослідження. Недосконалість норм авторського права створює певні проблеми для творців творів, які можуть завдати матеріальної та моральної шкоди.

Авторське право – це сукупність правових норм, які регулюють відносини, що виникають у результаті створення і використання творів літератури, мистецтва і науки. Світовий досвід свідчить, що прогрес досягається там, де цінується інтелектуальна діяльність і вміло використовуються її досягнення.

Проблема ще й у тому, що бажані результати творчої діяльності мають бути отримані, але їх все одно треба раціонально використовувати, а це не легше, ніж отримувати.

Наша країна має дуже потужний інтелектуальний потенціал, має багато досягнень світового рівня, але ці досягнення здебільшого не були раціонально спрямовані на благо нашого народу.

Питання визначення поняття, змісту, юридичного значення та системи функцій авторського права є нині актуальними. Чинне законодавство України фрагментарно і переважно оглядово висвітлюють зазначені питання щодо функцій авторського права, що зумовлює актуальність наукового дослідження.

Актуальність дослідження зумовлена ще й тим, що окремі положення Закону України «Про авторське право і суміжні права» не відповідають вимогам сьогодення. На цьому наголошується у наукових напрацюваннях фахівців.

Теоретичні основи захисту авторських прав в мережі Інтернет були висвітлені у працях В. Дмитришина, О. Штефана, В. Чеботарьова, В. Белова, В. Даля, П. Андрушка, П. Берзіна, М. Панова, С. Кравцова, В. Левіна, С. Петкова, Н. Іскри В. Дроб'язка, Р. Дроб'язка, О. Пастухова, І. Римаренко, П. Ріппа, Ю. Якубівської тощо.

Мета дослідження – виявити та обґрунтувати документаційне забезпечення державної реєстрації авторських прав.

Завдання дослідження:

1. Дослідити поняття, предмет, об'єкт та суб'єкт авторських прав.
2. Розглянути правове регулювання авторських прав в Україні.
3. Проаналізувати умови та підстави отримання авторських прав в Україні.
4. Розглянути організаційно-правове регулювання державної реєстрації авторських прав в Україні.
5. Проаналізувати види державної реєстрації авторських прав в Україні та їх документаційне забезпечення.
6. Дослідити документаційно-інформаційне забезпечення процедури державної реєстрації авторських прав в Україні.
7. Зробити аналіз актуальним проблемам документаційного забезпечення авторських прав в Україні.
8. Дослідити особливості державної реєстрації авторських прав у зарубіжних країнах.
9. Представити напрями вдосконалення державної реєстрації авторських прав в Україні.

Об'єкт дослідження – документаційне забезпечення державної реєстрації авторських прав.

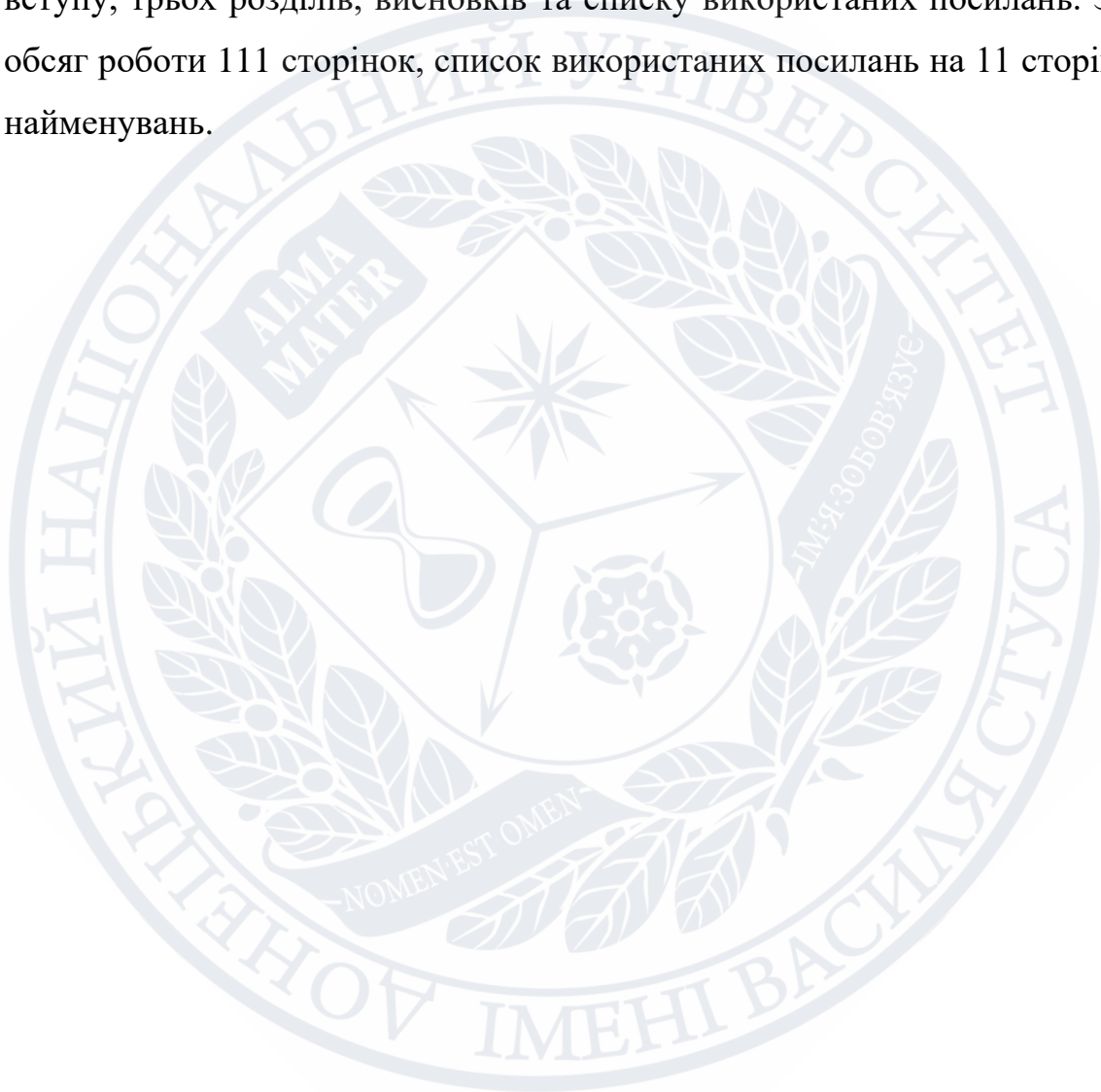
Предмет дослідження – особливості державної реєстрації авторських прав.

Методи дослідження: вивчення і аналіз літературних джерел з проблеми означеного дослідження; вивчення, узагальнення педагогічного досвіду вчених і практиків.

Наукова новизна роботи. У роботі проаналізовано організаційно-правове регулювання державної реєстрації авторських прав в Україні, види державної реєстрації авторських прав в Україні та їх документаційне забезпечення, документаційно-інформаційне забезпечення процедури державної реєстрації авторських прав в Україні; визначено актуальні проблеми документаційного забезпечення авторських прав в Україні, особливості державної реєстрації авторських прав у зарубіжних країнах, напрями вдосконалення державної реєстрації авторських прав в Україні.

Апробація результатів дослідження. Результати кваліфікаційної (магістерської) роботи доповідались та обговорювались на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Прикладні аспекти сучасних міждисциплінарних досліджень» (Вінниця, 26 листопада 2021р.) – тези «Правове регулювання авторських прав в Україні».

Структура роботи. Кваліфікаційна (магістерська) робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних посилань. Загальний обсяг роботи 111 сторінок, список використаних посилань на 11 сторінках із 57 найменувань.

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА АВТОРСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ

1.1. Поняття, предмет, об'єкт та суб'єкт авторських прав

В об'єктивному плані авторське право — це сукупність правових норм, які регулюють відносини, що виникають у результаті створення та використання літературних, художніх і наукових творів. У суб'єктивному сенсі це низка прав, на які має автор або його правонаступник у зв'язку зі створенням і використанням літературного, наукового чи художнього твору.

Завдання закону про авторське право полягає у створенні найбільш відповідної правової бази для творчої діяльності для забезпечення того, щоб результати цієї діяльності були доступними для суспільства в цілому. Його основним принципом є поєднання інтересів автора та інтересів суспільства в цілому. Авторське право декларує та пропонує комплексний захист особистих (немайнових) та майнових прав автора.

Джерелом авторського права є нормативне право, до складу якого в основному входять конституційні та законодавчі акти, що встановлюють основні принципи, Закон України «Про авторське право і суміжні права» та інші закони. Таким чином, законодавство, яке безпосередньо регулює відносини власності, визнає виключне право громадянина на використання своєї продуктивності та творчих здібностей. Зокрема, Закон України «Про власність» у статті 13 визначає, що об'єктами права власності громадян є твори науки, літератури, мистецтва, винаходи, винаходи, промислові зразки та інші результати інтелектуальної діяльності. Промислово-правовій охороні підлягають твори науки, літератури та мистецтва [17].

Суб'єктом авторського права може бути як автор твору, так і інші фізичні та юридичні особи, авторські права яких можуть виникнути за законом, договором чи спадкуванням. Відповідно до статей 20, 21, 25, 27 Закону про авторське право наукові організації, енциклопедичні словники, журнали та інші періодичні

видання мають організації для їх видання. Авторське право на повнометражний фільм чи телебачення належить продюсеру, телепрограмі відповідної телекомпанії [17].

В інших випадках авторські права можуть бути передані від автора до іншого правонаступника. У спадок передається лише авторське право автора. Однак відповідно до розділу 25 Закону про авторське право спадкоємці мають право заперечити проти втручання у твір, яке може зашкодити честі та репутації автора. Відповідно до статті 27 цього ж закону авторське право автора може мати цивільно-правовий характер. У будь-якому випадку, автор зберігає свої невід'ємні права на конфіденційність. Тому суб'єкт авторського права – не автор – не може мати прав, які належать автору твору. Особисті права, які не є власністю автора, невіддільні від нього.

Предмет авторського права - регулює ряд неособистих майнових і немайнових відносин, пов'язаних зі створенням і використанням творів [17].

Джерела авторського права - різні державні позови. Орган, що містить норми права відносин щодо створення та використання творів.

Об'єкти авторського права

Список об'єктів, захищених авторським правом:

- літературний твір;
- музика;
- твір образотворчого мистецтва;
- твір декоративно-ужиткового мистецтва;
- твір архітектури;
- картографічна робота (наприклад, ілюстрації, карти, плани, малюнки, ескізи, пластичні роботи, що стосуються географії, геології, топографії, технології, архітектури);
- фоторобота;
- складений твір;
- промови, лекції, промови, проповіді та інші усні роботи;
- база даних;

- комп'ютерна програма;
- аудіовізуальна робота;
- сценічна робота (драматичні, музично-драматичні твори, пантоміми, хореографічні та інші дії);
- робота в галузі науки;
- перекладацька робота (зокрема перекладацькі тексти для озвучування, озвучування, субтитрування українською та іншими мовами іноземних аудіовізуальних творів);
- робота в обробці [17].

Види авторських прав

Авторське право автора називається оригіналом, а авторське право правонаступника - похідним [17].

Інші визнаються авторськими правами на твори, опубліковані вперше за кордоном або в будь-якій об'єктивній формі відповідно до міжнародних угод або договорів, учасником яких є Україна.

На території України може бути визнано авторське право замітника іноземного права місцевого автора, якщо це право передається у встановленому законом порядку.

Україна віддана цій конвенції у зв'язку зі своєю участю в Бернській конвенції про авторське право. Відповідно до її положень кожна Договірна Держава надає громадянину іншої Договірної Держави таку саму охорону авторського права, що й її власні. Цей важливий закон захищає права місцевих авторів і створює найкращу правову основу для використання вітчизняних творів за кордоном. Бернська конвенція про авторське право також поширюється на музику, кіно та візуальне мистецтво [6].

Поняття співавторства.

Як правило, автором наукового, літературного чи художнього твору є одна особа, але іноді у творчому процесі беруть участь кілька осіб – співавторів. Коли два або більше авторів працюють разом, щоб створити твір, відносини між ними

відомі як співавторство. Теорія цивільного права передбачає два типи співавторів:

- якщо неможливо виділити роботу кожного співавтора - нерозлучний співавтор;
- якщо компонент чітко визначений і відомий співавтору, який написав цей або інший розділ, - окремий співавтор.

Для створення кожної роботи можливі співавтори. Для визначення потрібні певні умови.

1. Твір, створений спільною роботою співавтора, повинен мати цілісний характер, щоб він не міг існувати як ціле без складових. Наприклад, якщо один або кілька розділів виключено з підручника, написаного у співавторстві, підручник в цілому стає менш важливим. У балеті музика опери та оперети поєднується з текстом. Музика без тексту – це не опера, танець без музики – не балет. Проте можна поєднати дві форми творчості, якщо вони не втрачають самостійного значення, але в цьому випадку співавтора не буде.

2. Робота співавтора роботи має бути творчою. Якщо одна людина розповідає історію та висловлює свої погляди, а інша пише, це не є співавтором.

3. Для спільної роботи потрібна домовленість.

4. У разі окремих співавторів за кожним співавтором зберігаються авторські права. Водночас він є співавтором усієї роботи. Співавтори мають бути добровільними.

5. У разі нерозлучних співавторів твір може бути використаний лише за взаємною згодою всіх співавторів. Проте всі співавтори мають однакове право публікувати твір та використовувати його для інших цілей. Співавтори не можуть відмовляти іншим особам у дозволі публікувати, використовувати або змінювати твір без поважної причини. У разі порушення авторських прав кожен співавтор може довести свої права в суді.

6. Винагорода за використання твору виплачується співавтору в акціонерному порядку, якщо інше не передбачено договором (§ 12 УрхГ) [17].

Слід розрізняти співпрацю та співавторство, коли кілька авторів беруть участь у створенні спільної роботи від імені певної організації. Ця колективна праця не є єдиним цілим. Авторське право на колективні твори належить законній особі.

Люди, які надають технічну підтримку авторам (друкарі, художники, стенографісти тощо), не визнаються співавторами і тому є власниками авторських прав [17].

Кабінет Міністрів України має право визначати сплату спеціальних відрахувань за користування творами, що стали суспільним надбанням на території України.

1.2. Правове регулювання авторських прав в Україні

Справи щодо авторських прав регулюються загальним (або господарським) цивільним законодавством, коли обидві сторони спору є юридичними особами. Отже, спір буде розглядатися місцевим загальним або господарським судом за місцем проживання або місцезнаходженням відповідача – порушення Ваших прав.

Авторське право в Україні регулюється низкою Законів України: Цивільним кодексом України, «Про авторське право і суміжні права», тощо; підзаконних нормативно-правових актів: Постанов Кабінету Міністрів України №72 від 18 січня 2003 року «Про затвердження мінімальних ставок винагороди (роялті) за використання об'єктів авторського права і суміжних прав» та №71 від 18 січня 2003 року «Про затвердження розміру, порядку та умов виплати винагороди (роялті) за комерційне використання опублікованих з комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань.

У перспективі створення окремого органу – Вищого суду з питань інтелектуальної власності. Однак цей суд ще не діє, тому цей спір розглядається в першу чергу. Зазвичай авторське право триває від шести місяців (для комерційних розглядів) до року.

За захистом своїх прав, окрім судів, Ви також можете звернутися до Антимонопольного комітету України. Дії, пов'язані з незаконним використанням об'єктів, захищених авторським правом, зазвичай можна тлумачити як недобросовісну конкуренцію. Однак такий спосіб захисту може бути здійснений лише в тому випадку, якщо обидві сторони спору є підприємцями.

Закон передбачає спеціальні процедури захисту прав в Інтернеті. Процедури захисту авторських прав у цьому випадку здійснюються шляхом звернення до власника сайту про припинення порушення. Копія програми надсилається провайдеру хостингу.

Адвокатське бюро АРМАДА - 032 Захист авторських прав - Привілеї правової системи в Україні та за кордоном

Ця декларація повинна містити:

Найменування, місце проживання (місце), електронна або поштова адреса, для заявника - юридичної особи - код юридичної особи;

Роз'яснення виду та позначення об'єкта, що охороняється авторським правом, порушення якого є підставою для оскарження;

Заява про причину створення авторського права та термін його дії разом з мотивованою заявою заявника про наявність права;

Гіперпосилання на захищені авторським правом елементи, які незаконно розміщені на чужих веб-сайтах;

Запит на доступ до захищених авторським правом об'єктів на веб-сайті;

Ім'я та електронна адреса постачальника послуг хостингу для відповідного веб-сайту;

Претензія заявника щодо достовірності інформації, що міститься у заяві.

У цьому випадку таку декларацію може зробити лише адвокат. До подання заяви адвокат повинен перевірити авторські права заявника та долучити до заяви копію документа, що підтверджує повноваження адвоката надавати заявникові правову допомогу.

Відповідно до всіх вищезазначених умов припинення, оператор веб-сайту повинен видалити об'єкт, що порушує права, протягом 48 годин з моменту отримання запиту.

Якщо на сайті немає інформації про власника сайту та його контакти, заявник може звернутися безпосередньо до хостинг-провайдера.

1.3. Умови та підстави отримання авторських прав в Україні

Авторське право виникає з моменту створення твору.

Основним власником авторських прав є автор твору. За відсутності доказів від третьої особи автором твору є особа, названа в оригіналі або копії твору (презумпція автора).

Створення та використання авторського права не вимагає жодної реєстрації твору чи будь-якого іншого спеціального дизайну чи інших формальностей.

Об'єкт авторського права на документ про авторське право (авторське право) на опублікований або неопублікований твір, факти і дата публікації твору або договір про авторське право на твір можуть у будь-який час протягом періоду охорони авторського права стати авторським правом. у переліку відповідних держав [9, с.8].

Авторське право на твір або будь-яка інша особа, яка володіє авторським правом на твір

Права не є власністю

Автор має такі немайнові особисті права:

- домагатися визнання свого авторства, належним чином зазначаючи ім'я автора на творі та його примірнику і, якщо можливо, для будь-якого публічного використання твору;

- забороняє використання власного імені в загальному використанні твору, якщо він бажає залишитися анонімним як автор твору;

- вибрати псевдонім, поставити псевдонім замість справжнього імені автора твору та його копії та запросити його, а також для будь-якого публічного використання;

- вимагати збереження цілісності твору та вирішувати будь-які спотворення, спотворення чи інші зміни у творі чи інше втручання у твір, які можуть зашкодити честі та репутації автора [17].

Неособисте майно автора не може бути передане (продано) іншій особі.

Права власності

Авторські права автора (або будь-якої іншої особи, яка володіє авторським правом) включає:

- право на використання твору;
- виключне право дозволяти використання твору;
- право на запобігання зловживанням працею, у тому числі заборону такого використання;
- інші законні права інтелектуальної власності.

Право власності на твір залишається за автором, якщо інше не встановлено договором або законом.

Право автора (або будь-якої іншої особи з авторським правом) на використання твору дозволяє їм використовувати твір у будь-якій формі та будь-яким способом.

Виключне право автора (або будь-якої іншої особи, яка володіє авторським правом) дозволяти або забороняти будь-яке використання твору дає йому право дозволяти або забороняти:

- відтворення творів;
- оголошення публічних виступів та громадських робіт;
- публічні демонстрації та публічні виступи;
- будь-яке повторне видання твору, якщо воно здійснюється іншою організацією, ніж та, що здійснює первинну публікацію;
- переклад твору;
- Редагування, компіляція, компіляція та інші подібні зміни до Роботи;

- включення творів як складових до збірників, антологій, енциклопедій тощо;
- розповсюдження творів шляхом першого продажу, іншого продажу чи оренди чи оренди та шляхом іншої передачі на перший продаж примірників творів;
- зробити свою роботу доступною для громадськості таким чином, щоб їхні представники мали доступ до роботи з будь-якого місця та в будь-який час на свій вибір;
- прокат та/або комерційний прокат після першого продажу, продажу оригіналу чи копії аудіовізуальних творів, комп'ютерних програм, баз даних, музичних творів у музичній формі та творів, записаних на фонограми чи відеограми або у машиночитаній формі;
- копії імпортованих робіт [17].

Цей список не є вичерпним.

Перелік документів, необхідних для державної реєстрації авторського права на твір:

- декларацію українською мовою, складену за встановленою формою (у п. 3 декларації зазначено суб'єкт авторського права відповідно до статті 8 Закону);
- копію дипломної роботи у вигляді матеріалу, зазначеного в пункті 15 порядку;
- документи, що підтверджують факти та дату публікації твору (за наявності);
- документи про сплату зборів за підготовку державної реєстрації авторського права на твори та державного збору за видачу свідоцтв або копій документів, що підтверджують наявність послуг;
- довіреність, яка має бути оформлена в установленому порядку, якщо заява подається за довіреністю від імені автора або його спадкоємців, або копія довіреності, засвідчена законом;
- документи, що підтверджують спадкування майнових прав автора (якщо звернення звернуто спадкоємцями автора) [30, С. 12].

Додаткові документи:

При реєстрації авторського права на службовий твір складається додатковий документ, що підтверджує право власності на об'єкт у зв'язку з виконанням трудового договору.

Інструкції щодо використання цієї програми також включені під час реєстрації авторських прав на комп'ютерну програму.

Коли авторські права включені в базу даних, додаються примітки щодо використання бази та опис структури бази даних.

При реєстрації авторських прав на твори архітектури, містобудування, садівництва та монументального мистецтва додаються додаткові позначки, які мають містити назву твору, місце розташування (адресу), архітектурні особливості та параметри, час і місце створення.

Заява про державну реєстрацію подається заявником або його уповноваженим представником у паперовій формі до Укрпатенту:

- поштою на адресу Укрпатент - вул. Глазунова, 1, Київ-42, 01601,
- через поштову скриньку безпосередньо за адресою Укрпатент - вул. Гласунова, 1, Київ [35, с. 31].

Розгляд заяви та прийняття рішення про реєстрацію авторського права на твір або про відмову в реєстрації здійснюється протягом місяця з дня надходження документів заявки.

Якщо заявка відповідає цій вимозі, приймається рішення про реєстрацію авторського права на твір. В іншому випадку заявнику буде надіслано обґрунтоване рішення про відмову від участі.

На підставі рішення про реєстрацію авторського права на твір та за наявності документів про сплату реєстраційного збору та видачу свідоцтва відомості про реєстрацію авторського права на твір вносяться до державного реєстру. з авторського свідоцтва.

Датою реєстрації авторського права на твір є дата реєстрації відомостей про реєстрацію в державному реєстрі авторського свідоцтва на твір.

Свідоцтво видається Укрпатентом протягом місяця з дати реєстрації.

Довідка видається безпосередньо заявнику або його уповноваженому представнику або надсилається за адресою, вказаною у заяві.

Особа, яка має виключне право дозволяти використання твору, може використовувати твір на власний розсуд та захищати права інших осіб.

Використання твору іншими особами здійснюється з дозволу особи, яка має виключне право дозволяти використання твору, крім випадків правомірного використання без дозволу, наданого Цивільним кодексом України та іншими законами.

Права інтелектуальної власності на твір можуть бути повністю або частково передані іншій особі відповідно до положень закону.

Умови передачі права інтелектуальної власності на твір можуть бути зазначені в договорі.

Договір про розпорядження правами промислової власності на твір укладається у письмовій формі.

Договори, що подаються на державну реєстрацію, мають відповідати загальним положенням Цивільного кодексу України та вимогам до договорів про надання прав інтелектуальної власності відповідно до глави 75 ЦК України та статей 31-33 Закону України «Про Авторське право та суміжні права».

Порядок подання заяв про реєстрацію договорів про відчуження прав інтелектуальної власності на твір, їх експертизи, реєстрації та оприлюднення відомостей про цю реєстрацію визначається Порядком.

РОЗДІЛ 2

ДОКУМЕНТАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ОСОБИ НА ДЕРЖАВНУ РЕЄСТРАЦІЮ АВТОРСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ

2.1. Організаційно-правове регулювання державної реєстрації авторських прав в Україні

Відповідно до п. 5 ст. 11 Закону України «Про авторське право і суміжні права» суб'єктом авторського права на підтвердження авторства на опублікований або неопублікований твір, факту і дати опублікування твору або договорів про право автора на твір, у будь-який час протягом періоду охорони авторського права його авторське право у відповідному державному реєстрі [17]. Державна реєстрація твору є правом суб'єкта авторського права, а не його обов'язком і не визначає фактичну дату створення твору чи обсяг його правової охорони, хоча в свідоцтві про реєстрацію автора наводяться відомості про факт і дату створення твору, видання (але не створення) за певних умов твору.

Як і в інших країнах світу, в Україні можна зареєструвати будь-які види авторських творів, що належать до творів літератури, науки та мистецтва, зокрема:

«1) літературні твори художньої, публіцистичної, наукової, технічної чи іншого характеру (книги, брошури, статті тощо);

2) виступи, лекції, промови, проповіді та інші усні роботи;

3) комп'ютерні програми;

4) бази даних;

5) музичні твори з текстом і без тексту;

<...>

17) інші твори» [17].

Державну реєстрацію авторського права та договорів щодо передачі авторського права, видачу відповідних документів, ведення Державного реєстру та публікацію бюлетенів здійснює Міністерство економічного розвитку і торгівлі

України. Порядок реєстрації встановлений Постановою Кабінету Міністрів України «Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються авторського права на твір» від 27.12.2001 року № 1756 [40].

Відповідно до законодавства України здійснюється:

- Реєстрація авторського права на твір, на який видано авторське свідоцтво на твір або службовий твір;
- Реєстрація договору про право автора на твір засвідчується рішенням про реєстрацію договору.

Пакет документів, які подаються для реєстрації авторського права на твір, чітко визначений пунктом 6 Порядку.

Реєстрація авторського права на офіційний твір має певні особливості.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 429 ЦК України право власності на предмет авторського права, створений у зв'язку з трудовим договором, поділяється між працівником, який створив цей суб'єкт, та юридичною або фізичною особою, на яку або в якій він працює, якщо інше не є. узгоджено за договором [54]. Якщо трудовим або цивільно-правовим договором між працівником і роботодавцем (юридичною чи фізичною особою, де або в якій він працює) не передбачено іншого порядку здійснення права власності на зазначений об'єкт, вони мають спільне право на отримання свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір та використання такого об'єкта. Порядок здійснення права власності на такий предмет може регулюватись цивільно-правовим договором.

Якщо працівник передає (відчужує) усі права власності на створену ним для виконання трудового договору твір до роботодавця, то працівник втрачає ці права і залишається власником особистих немайнових прав [54].

Для реєстрації авторського права на офіційний твір, крім документів, зазначених у пункті 6 Порядку [40], особа, яка охороняється авторським правом на твір, повинна підтвердити, що цей твір створено автором у контексті офіційних мов.

При розгляді заявки не проводиться її експертиза та експертиза твору, не перевіряється достовірність наданої інформації, не встановлюється факт авторства тощо.

Тобто свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір не має юридичної сили [54] і видається під відповідальність заявника. Однак згідно з п. 24 Порядку [40] реєстрація є недійсною за рішенням суду за клопотанням автора або його уповноваженого представника.

Пакет реєстраційних документів можна надіслати поштою або особисто подати до Департаменту інтелектуальної власності Міністерства економічного розвитку і торгівлі України.

Розгляд заяви про реєстрацію авторського права на твір або реєстрацію договору здійснюється протягом одного місяця з дня надходження на реєстрацію належним чином оформлених документів.

2.2. Види державної реєстрації авторських прав в Україні та їх документаційне забезпечення

Існує два види реєстрації авторських прав: реєстрація авторських прав на твір та реєстрація авторських прав на офіційний твір (тобто за замовленням, у зв'язку з вашою професійною діяльністю тощо).

Автор, його спадкоємець або їх правонаступник (фізична чи юридична особа) можуть подати заявку на реєстрацію авторського права як самотійно, так і через уповноваженого представника. В останньому випадку до документів заяви додається довіреність на зберігання документів, видана заявником.

Якщо авторське право надано особі, яка не є автором (на твір, створений в результаті державного завдання), необхідно надати цій особі документ, що підтверджує право власності.

1. Документи для реєстрації авторського права на твір:

- заява подається за встановленою формою українською мовою;
- копія роботи в матеріальній формі;

- документ, що засвідчує факт і дату публікації твору (за наявності);
- документ або копія документа про сплату збору за підготовку реєстрації авторського права або копія документа, що підтверджує наявність пільг;
- документ про сплату збору за реєстрацію та видачу свідоцтва або копію документа, що підтверджує наявність послуг;
- довіреність, якщо заяву подає уповноважений представник.

2. Документи для реєстрації авторського права на службовий твір

Ті самі документи, що й для реєстрації авторського права на твір, а також цивільно-правовий договір (договір про поділ права власності на твір тощо), які додаються:

- належним чином засвідчена копія трудового договору (контракту) з працівником та/або посадової інструкції тощо;
- акт про виконання робіт у зв'язку зі створенням такого твору за умови, що цей акт є частиною цивільно-правового договору;
- наказ про склад працівників, які беруть участь у створенні такого твору (за наявності).

Якщо права інтелектуальної власності на твір належать працівнику, який створив твір, та юридичній або фізичній особі, над якою він працює, заявка повинна містити:

- належним чином засвідчена копія трудового договору (контракту) з працівником та посадової інструкції тощо;
- Наказ про склад працівників, які беруть участь у створенні такого твору (за наявності).

Заявник має право подати заяву про внесення змін до своєї заяви про реєстрацію (за винятком копії роботи). Ці виправлення та уточнення не розглядатимуться, якщо вони отримані після прийняття рішення про реєстрацію авторських прав у Державному департаменті інтелектуальної власності.

2.3 Документаційно-інформаційне забезпечення процедури державної реєстрації авторських прав в Україні

Заява про реєстрацію авторського права на твір має містити:

а) декларацію українською мовою, складену за формою, затвердженою Мінекономрозвитку (об'єкти авторського права в пункті 3 декларації зазначаються відповідно до статті 8 Закону);

б) копія твору (опублікована чи неопублікована) у матеріальній формі:

– літературні твори – у друкованому вигляді мовою оригіналу на паперових або електронних носіях;

– усні твори – у друкованому вигляді мовою оригіналу на паперових або електронних носіях або у формі звукозапису;

– комп'ютерні програми – у вигляді вихідного тексту (фрагментів вихідного тексту) програми, оскільки це необхідно для його ідентифікації. Заявник самостійно вирішує, які фрагменти вихідного тексту комп'ютерної програми передавати на зберігання, і має право вилучати частини поданих фрагментів вихідного тексту, які, на його думку, не повинні охоплюватися;

– музичні твори з текстом і без тексту – у вигляді музики або звуконосіїв, а текст – у друкованому вигляді мовою оригіналу на паперових або електронних носіях;

– драматичні, музично-драматичні твори, пантоміми, хореографічні та інші твори, створені для постановки на сцені та їх постановка, а також сценічні переробки літературних письмових творів і фольклорного монтажу, придатні для сценічного виконання, – у вигляді відео, малюнка або друкованого тексту мова оригіналу на паперовому або електронному носії;

– аудіовізуальні твори – довідка від державного підприємства «Національний центр Олександра Довженка» на оригінали творів (вихідні матеріали та відео) та копії (на плівку або відеоносія), що потребують спеціальних умов зберігання;

– витвори образотворчого мистецтва, фотографічні роботи, у тому числі фотомистецтва, ілюстрації, карти, плани, малюнки, ескізи, пластичні роботи, пов'язані з географією, геологією, топографією, інженерією, архітектурою та іншими сферами діяльності – у вигляді фотографій (можливо, кольорових) Не менше 9 x 12 сантиметрів або слайди на електронних носіях або у вигляді копій на папері. Слайди та/або фотографії подаються в окремому конверті;

– твори архітектури, містобудування та садово-паркового мистецтва – у вигляді фотографій (за потреби – кольорових) розміром не менше 9 x 12 сантиметрів або слайдів або у вигляді копій основних креслень проекту, зокрема генерального плану, плани поверхів, фасади, розрізи тощо креслення (за вибором), фотографії чи слайди макетів збудованих будівель і споруд на електронних носіях або у вигляді копій на папері. Слайди та/або фотографії подаються в окремому конверті;

– твори прикладного мистецтва, у тому числі твори декоративного ткацтва, кераміки, різьблення, ливарного, скляного мистецтва, ювелірних виробів тощо, якщо вони не охороняються законами України про правову охорону промислової власності, – у вигляді фотографій (за потреби – кольорових) 9 x 12 см або більше, або слайди, або на електронних носіях. Слайди та/або фотографії подаються в окремому конверті;

– переклад текстів для дубляжу, дубляжу, субтитрування українською та іншими мовами українських та іноземних аудіовізуальних творів – у друкованому вигляді мовою оригіналу на паперових або електронних носіях або у вигляді звукозапису;

– похідні твори, збірники творів, фольклорні збірки, енциклопедії та антології, збірники звичайних даних, інші упорядковані твори, якщо вони є результатом творчої роботи з підбору, узгодження чи упорядкування змісту без порушення авторських прав на твори, що в них містяться у формі, зазначеній для конкретного примірника твору, зазначеного вище;

– база даних – у формі, визначеній для подання відповідного об'єкта авторського права, що входить до бази даних.

в) документ, що засвідчує факт і дату публікації твору (за наявності);

г) документ про сплату збору за підготовку до реєстрації авторського права на твір або копію документа, що підтверджує право на звільнення від сплати збору (розмір та порядок сплати збору за підготовку твору). державна реєстрація авторського права та договорів про право на твір автора) у додатку до порядку та реквізитів сплати внеску – на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку);

д) документ про сплату державного мита за видачу свідоцтва або копію документа, що підтверджує право на звільнення від сплати збору за видачу свідоцтва. Цей документ буде подано до Мінекономрозвитку після отримання заявником рішення про реєстрацію авторського права на твір;

д) довіреність, оформлену в установленому порядку, якщо заява подається від імені автора або його спадкоємця за довіреністю, або копію довіреності, засвідчену відповідно до закону;

е) документ, що засвідчує спадкування майнових прав автора (якщо заяву подає спадкоємець автора);

є) інструкції щодо використання програми – перед поданням заяви про реєстрацію авторських прав на комп'ютерну програму;

є) інструкції щодо використання бази даних та опис структури бази даних – перед поданням заявки на внесення авторських прав до бази даних;

з) Примітка, яка повинна містити назву твору, його місцезнаходження (адресу), архітектурні особливості та параметри, час і місце створення – до подання заяви про реєстрацію авторського права на твори архітектури, містобудування, садівництва та монументального мистецтва.

Заява про реєстрацію авторського права на службовий твір, крім вищезазначених матеріалів, повинна містити також документ, що підтверджує, хто має права інтелектуальної власності на об'єкт, створений у зв'язку з трудовим договором (відповідно до ст. Цивільний кодекс).) Кодекс України (далі: ЦК України).

Заява про реєстрацію договору про авторське право на твір повинна містити:

а) виписку українською мовою за формою, затвердженою Мінекономрозвитку (захищені авторським правом об'єкти в пункті 3 заяви зазначаються відповідно до статті 8 Закону);

б) копія твору в натуральній формі;

в) копію авторського договору, що засвідчує передачу (відчуження) майнових прав або передачу права на використання твору відповідно до статей 16, 31, 32 Закону та вимог статті 33 Закону. Якщо передача (відчуження) майнових прав або прав користування на твір здійснюється особою, яка має виключне право власності на твір, але не є автором, до заяви додається документ, що підтверджує її виключне право на твір. ;

г) документ про сплату збору за підготовку до реєстрації договору про авторське право на твір або копію документа, що підтверджує право на звільнення від сплати збору (розмір та порядок сплати збір за підготовку до державної реєстрації авторського права та договорів на право автора твору, зазначених у додатку до порядку, та реквізити сплати збору – на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку);

д) оформлена в установленому порядку довіреність, якщо заява подається від імені суб'єкта авторського права уповноваженим представником, або копія довіреності, засвідчена відповідно до закону.

Заява про реєстрацію авторського права на службовий твір, крім вищезазначених матеріалів, повинна містити також документ, що підтверджує, хто має права інтелектуальної власності на об'єкт, створений у зв'язку з трудовим договором (відповідно до ст. Цивільний кодекс).) Кодекс України (далі: ЦК України).

Заява про реєстрацію договору про авторське право на твір повинна містити:

а) декларацію українською мовою, складену за формою, затвердженою Мінекономрозвитку (Примітка: об'єкти авторського права в пункті 3 декларації зазначаються відповідно до статті 8 Закону);

б) копія твору в натуральній формі;

в) копію авторського договору, що засвідчує передачу (відчуження) майнових прав або передачу права на використання твору відповідно до статей 16, 31, 32 Закону та вимог статті 33 Закону. Якщо передача (відчуження) майнових прав або прав користування на твір здійснюється особою, яка має виключне право власності на твір, але не є автором, до заяви додається документ, що підтверджує її виключне право на твір. ;

г) документ про сплату збору за підготовку до реєстрації договору про авторське право на твір або копію документа, що підтверджує право на звільнення від сплати збору (розмір та порядок сплати збір за підготовку до державної реєстрації авторського права та договорів на право автора твору, зазначених у додатку до порядку, та реквізити сплати збору – на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку);

д) оформлена в установленому порядку довіреність, якщо заява подається від імені суб'єкта авторського права уповноваженим представником, або копія довіреності, засвідчена відповідно до закону.

Витрати

– Адміністративний збір за підготовку державної реєстрації авторського права на твір:

- для фізичних осіб – 15 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- для юридичних осіб – 30 мінімумів неоподатковуваних доходів.

Для авторського свідоцтва на твір:

- для фізичних осіб – 0,5 неоподатковуваного мінімуму доходів громадян;
- для юридичних осіб – 1,5 неоподатковуваного мінімуму доходів громадян.

Адміністративний збір за видачу подвійного свідоцтва про державну реєстрацію авторського права на твір:

- 7 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – для фізичних осіб;
- 15 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – для юридичних осіб.

Вимоги до аплікації

Заява підписується автором або особою, яка володіє авторськими правами, а заява від імені юридичної особи – уповноваженою на це особою.

Підпис складається з повного найменування особи, яка підписує заяву, особистого підпису, ініціалів, прізвища, дати та печатки. Якщо твір написаний у співавторстві, у заявці необхідно вказати прізвище, ім'я та по батькові кожного автора. Взаємовідносини співавторів викладаються в угоді між ними. Право підпису документів, поданих до Мінекономрозвитку, може бути надано одному зі співавторів за довіреністю від інших співавторів.

Документи, що додаються до програми, оформлені таким чином, щоб їх можна було скопіювати та зберегти безпосередньо протягом періоду дії авторських прав.

Відповідальність за доречність та правильність інформації, наданої у заяві про реєстрацію авторського права на твір, несе автор. Автор або власник авторських прав самостійно вирішує, який обсяг роботи необхідно подати в рамках реєстраційної заяви для ідентифікації, тобто для того, щоб відрізнити цей твір від інших творів.

Здобувач має право подати заяву про внесення змін до поданої ним заявки (за винятком копії дипломної роботи). Ці виправлення та уточнення не будуть враховані, якщо вони надійдуть до Мінекономрозвитку після прийняття рішення про реєстрацію авторського права або договору про авторське право на твір. За подання заяви про зміну заяви з ініціативи заявника сплачується відповідний збір.

Заява подається до Мінекономрозвитку разом з усіма необхідними документами одним пакетом.

Якщо копія дипломної роботи відсутня в матеріальній формі – заявка не приймається.

Мінекономрозвитку повідомить заявника про відсутність одного з документів, передбачених процедурою, або неправильному оформленні документів. Заявник повинен надіслати відсутні та/або належним чином заповнені документи заявки протягом двох місяців з дня отримання повідомлення. Якщо документи не надійшли до Мінекономрозвитку у

встановлений термін, заяву необхідно повернути заявнику із зазначенням причин повернення.

Порядок розгляду заяви про реєстрацію авторського права та договору про право автора на твір

Заява про реєстрацію авторського права або договору про авторське право на твір буде прийнята до розгляду Мінекономрозвитку після отримання всіх необхідних для процедури документів.

Розгляд заявки та рішення про реєстрацію авторського права на твір та реєстрацію договору про авторське право на твір здійснюються протягом місяця з дня надходження до Мінекономрозвитку належним чином оформленої заявки.

Мінекономрозвитку не проводить експертизу роботи при розгляді заявки та не визначає авторство.

Мінекономрозвитку може вимагати від заявника додаткові документи, що мають відношення до рішення, якщо є сумніви щодо достовірності інформації, що міститься в поданих документах. У цьому випадку відповідне рішення буде прийнято протягом двох тижнів з дня надходження додаткових документів, але не пізніше двох місяців з дня надходження заяви заявником.

Якщо заява відповідає вимогам процедури, заявнику надсилається відповідне рішення про вступ. В іншому випадку заявнику буде надіслано мотивоване рішення про відмову у в'їзді. У цьому випадку подані заявником документи йому не повертаються.

Протягом трьох місяців з дня отримання рішення про реєстрацію авторського права на твір заявник повинен подати до Мінекономрозвитку документ про сплату державного податку за видачу свідоцтва або копію документа, що підтверджує право на твір. Звільнення держави від обов'язку видачі свідоцтва. Реєстрація авторського права на твір або реєстрація договору про авторське право автора на твір реєструється в державному реєстрі авторських свідоцтв на твір.

Після реєстрації Мінекономрозвитку публікує у своєму офіційному бюлетені в установленому порядку інформацію про реєстрацію авторського права на твір та реєстрацію договору про авторське право на твір.

Якщо протягом трьох місяців з дня отримання від заявника рішення про реєстрацію авторського права на твір або договору про авторське право на твір, Мінекономрозвитку не надійшло документ про сплату державного мита до видачі сертифікат. з метою підтвердження права на звільнення від державного обов'язку видачі свідоцтва заява вважається відхиленою, а реєстрація авторського права та оприлюднення відомостей про реєстрацію авторського права Мінекономрозвитку не здійснюються.

Автор твору має право заборонити згадування свого імені в офіційному бюлетені Мінекономрозвитку та в каталозі державних реєстрацій авторських прав, якщо він бажає залишитися анонімним як автор, а також в офіційному бюлетені. Мінекономрозвитку та каталог державних реєстрацій авторських прав.

Видача свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір або рішення про реєстрацію договору про авторське право автора твору

Видача авторського свідоцтва на твір або рішення про реєстрацію договору про авторське право автора на твір здійснюється протягом місяця з дня державної реєстрації Мінекономрозвитку.

Свідоцтво видається безпосередньо автору чи правовласнику або надсилається за адресою, вказаною в заявці. При наявності кількох авторів свідоцтво може бути видане будь-якому з них за умови пред'явлення документа про сплату державного податку для видачі кожного свідоцтва.

Рішення про реєстрацію договору про авторське право на твір буде надіслано безпосередньо заявнику або за адресою, вказаною в заявці.

Реєстрація договору про авторське право на твір регулює перехід права власності на твір та права на використання твору. Зареєструвати такий договір можна на порталі державних послуг iGov.org.ua.

Реєстрація здійснюється Держдепартаментом інтелектуальної власності і може бути здійснена трьома способами:

Реєстрація договору про передачу (відчуження) права власності на твір

Реєстрація договору про передачу виключного права на використання твору

Реєстрація договору про передачу невиключного права на використання твору

Рішення про реєстрацію договору буде прийнято протягом місяця з дня надходження заяви. Якщо заявка відповідає зазначеним вимогам, буде прийнято рішення про запис договору. В іншому випадку заявник отримає обґрунтовану відмову.

Документи для реєстрації договорів

Заява подається українською мовою за встановленою формою

Копія твору

Копія авторського договору, що засвідчує передачу (відчуження) права власності на твір, або копія авторського договору про надання права на використання твору.

Документ, що підтверджує наявність переданих майнових прав (при необхідності)

Документ або копія документа про сплату збору за підготовку реєстрації договору

Довіреність, якщо заяву подає уповноважений представник

Іноземці та особи без громадянства, які проживають або постійно проживають за межами України, реалізують свої права інтелектуальної власності в Україні через представників інтелектуальної власності (патентних повірених).

За загальними положеннями патентний повірений – це спеціаліст (експерт) вищої кваліфікації у сфері правової охорони інтелектуальної власності.

Щоб стати патентним повіреним, громадянин України повинен:

- постійно проживати в Україні;
- мати повну університетську освіту, а також повну університетську освіту в галузі охорони інтелектуальної власності;
- мати не менше п'яти років практичного досвіду у сфері охорони промислової власності;

Необхідно пройти тести на здібності, здати сертифікат та отримати свідоцтво про право на практику роботи патентного повіреного.

1. Типові договори у сфері авторського права та суміжних прав мають на меті запропонувати єдині підходи до регулювання договірних відносин у сфері авторського права та суміжних прав.

2. При складанні договорів у сфері авторського права та суміжних прав (далі: Договори) застосовуються положення Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), Господарського кодексу України, Закону України «Про авторське право та суміжні права» (далі – закон), постановами Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 р. № 71 «Про затвердження розміру порядку та умов виплати винагороди (роялті) за комерційне використання в комерційних цілях опубліковані носії звуку», відеограм їх записаних копій і виконання», від 18 січня 2003 р. № 72 «Про затвердження мінімальних платежів (ліцензійних платежів) за використання авторського права та суміжних прав» та інших нормативно-правових актів.

3. При складанні договорів враховувалися правові норми в частині, що не суперечить кодексу.

4. До договорів у сфері авторського права та суміжних прав поширюються загальні принципи та норми цивільного законодавства.

5. Законодавством передбачені такі види договорів:

5.1. Згідно з кодом:

- Ліцензія на використання об'єкта інтелектуальної власності;
- Ліцензійна угода;
- Договір про створення порядку та користування предметом права власності;
- Договір про передачу виключних прав інтелектуальної власності;
- Інший договір про відчуження права інтелектуальної власності (ст. 1107 Кодексу).

5.2. Відповідно до закону:

- Договір про розподіл майнових прав на службову роботу (ст. 16 Закону);

- Договір між співавторами твору (ст. 13 Закону);
- Договір про передачу (відчуження) майнових прав осіб авторського права та суміжних прав (ст. 31, 39-41 Закону);
- Договір про передачу виключного (невиключного) права користування суб'єктами авторського права та суміжних прав (статті 32, 39-41 Закону);
- Договірний договір (ст. 33 Закону);
- Договір про колективне управління майновими правами осіб, які належать до авторського права та суміжних прав (ст. 48 Закону);
- договір між колективним товариством та особою, яка використовує суб'єкти авторського права та суміжних прав (ст. 32, 48 Закону);
- Договір про виплату знижок виробниками та імпортерами обладнання та носіїв, з використанням яких можливе відтворення в домашніх умовах творів і виконання, записаних у звукозаписі та відеозаписі (ст. 42 Закону);
- Договір про виплату винагороди за використання фонограм, відеогам, їх копій та виконання в комерційних цілях (ст. 43 Закону);
- інші договори у сфері авторського права та суміжних прав.

5.3. Відповідно до Закону України «Про видання»:

Видавничий договір (статті 17, 20 цього закону).

6. Договори укладаються у письмовій формі. Договір про використання (опублікування) твору в журналах (газетах, журналах тощо) (ст. 33 Закону) може бути укладений усно.

7. При укладенні договору сторони повинні домовитися про істотні умови договору. Обов'язковими (істотними) умовами договору є:

- обсяг договору;
- умови, визначені законом як істотні або необхідні для такого договору;
- Умови, щодо яких має бути досягнуто згоди на вимогу хоча б однієї зі сторін.

8. При укладенні договору необхідно враховувати положення Кодексу та закону щодо визначення обов'язкових (істотних) умов договору.

До обов'язкових (істотних) умов ліцензійного договору з урахуванням положень статей 1109, 1110 Кодексу належать:

- вид ліцензії;
- конкретні права, надані за договором;
- спосіб(и) використання об'єкта авторського права та суміжних прав;
- термін дії договору;
- територія, на яку поширюється передане право;
- розмір, порядок та строки виплати винагороди за використання об'єкта авторського права та суміжних прав.

Інші умови, які повинні бути включені в договір:

- Визначення термінів, що використовуються в договорі, коли вони мають свої особливості практичного застосування;
- передбачення відповідальності договірних сторін;
- Вирішення спорів, пов'язаних з договірними відносинами;
- Визначення тиражу примірників твору (щодо видавничого договору);
- Дії сторін у разі форс-мажорних обставин;
- та інші необхідні умови, які визначаються на розсуд договірних сторін.

9. Договір, за яким надається право використання твору і однією зі сторін є автор або інша особа, яка володіє авторським правом, називається авторським договором. Таким договором може бути:

- Авторський договір про передачу виключного права на використання твору;
- Авторський договір про передачу невиключного права на використання твору (ст. 32 Закону).

Авторський договір може містити обов'язкові (істотні) умови, подібні до умов ліцензійної угоди (додаток 1).

10. Ліцензія може бути видана як окремий документ або бути частиною ліцензійного договору.

Ліцензія може бути наступних типів:

- ексклюзивні;

- одиночні;
- не ексклюзивний.

Укладаючи ліцензійну угоду, пам'ятайте про наступне:

- об'єктом ліцензійної угоди не повинно бути право на використання ще не створеного об'єкта авторського права та сервісу;
- права користування та способи використання, не визначені ліцензійною угодою, вважаються такими, що не надані ліцензіату;
- у разі відсутності в ліцензійному договорі умови на територію, на яку поширюються надані права користування об'єктом авторського права та суміжних прав, ліцензія дійсна на всій території України;
- якщо ліцензійна угода на видання чи інше відтворення твору обумовлена у формі фіксованої грошової суми, то в договорі вказується максимальний тираж твору;
- обумовлений договором строк має закінчитися не пізніше, коли закінчується термін дії виключного права власності на захищений авторським правом та суміжний об'єкт, зазначений у договорі.

11. Винагорода може бути у вигляді одноразової (паушальної) виплати або у вигляді відрахувань за кожен проданий примірник або кожне використання об'єкта авторського права та (або) суміжних прав (ліцензійна плата) або комбінована платежі.

12. На відміну від ліцензійного договору, положення договору про передачу (продаж) майнових прав авторського права та суміжних майнових прав щодо території та строку дії договору не входять до складу істотних (істотних) положень цього договору. Договір є безстроковим і не має територіальних обмежень (додаток 2).

13. Обов'язковими (істотними) умовами договору щодо створення порядку та використання об'єкта авторського права та допоміжного авторського права є:

- строк, у який має бути створений об'єкт авторського права та (або) суміжних прав;

- способи та умови використання замовником об'єкта авторського права та (або) суміжних прав.

У разі відсутності в договорі про створення та використання авторського права та суміжних прав положень про передачу (відчуження) майнових прав на об'єкт авторського права та (або) суміжних прав одній із сторін цього договору, положення статті 430 Кодексу, згідно з якою майнові права спільної сумісної власності договірних сторін на предмет (додаток 3).

Оригінальний витвір мистецтва, створений на замовлення, стає власністю замовника. При цьому права інтелектуальної власності на цей твір залишаються за автором, якщо інше не передбачено договором (ст. 1112 Кодексу).

14. Відповідно до статті 429 Кодексу майнові права на об'єкт авторського права та суміжних прав, що виникають у зв'язку з виконанням трудового договору, належать працівникові, який створив об'єкт, та юридичній або фізичній особі, у якій або в якій він створив об'єкт. створена спільна робота, якщо інше не передбачено договором.

Відповідно до статті 16 Закону такими договорами можуть бути:

- Контракт з найму;
- Цивільно-правовий договір, у тому числі договір про поділ майнових прав на офіційний орган (додаток 4).

15. Одним із видів авторських договорів є видавничий договір. Предметом видавничого договору є відтворення та розповсюдження видавцем твору (додаток 5).

Якщо договором на видання чи інше відтворення твору передбачена винагорода у твердій грошовій сумі, то відповідно до статті 1109 Кодексу в договорі має бути визначена максимальна кількість примірників твору.

16. Відповідно до статті 436 Кодексу, статті 13 Закону відносини між співавторами визначаються укладеним між ними договором (додаток 6). У разі відсутності такого договору авторські права на твір реалізуються спільно всіма співавторами.

17. У сфері колективного управління правами інтелектуальної власності та суміжними правами розрізняють такі види договорів:

- Договір про колективне управління майновими правами власників авторських та (або) суміжних прав (додаток 7);
- Договір між колективним товариством та особою, яка користується суб'єктами авторського права та (або) суміжних прав (додаток 8);
- Договір про виплату винагороди за використання носіїв звуку, носіїв зображення, їх відтворення та виконання в комерційних цілях (додаток 9);
- Договір про сплату відрахувань виробниками та імпортерами обладнання та матеріальних носіїв, використання яких у домашніх умовах дає змогу відтворювати твори та виступи, записані на аудіоносіях та відеограмах.

Для прикладів таких типових контрактів дивіться Інструкції для принтерів виробників та імпортерів обладнання та носіїв, які дозволяють відтворювати вдома роботи та виступи, записані на аудіо- та відеозаписі.

18. Запропоновані положення типових договорів є мінімальними, тому можуть бути уточнені та доповнені положеннями, що регулюють відносини між сторонами при укладенні конкретних договорів у рамках чинного законодавства.

19. У запропонованих моделях договору сторона визначає «автор», предмет договору – «робота». Крім того, при розробці індивідуальних договорів можуть використовуватися інші відповідні суб'єкти та об'єкти авторського права та суміжних прав з урахуванням видів договору та договірних сторін.

20. Типові договори рекомендовані та можуть використовуватися особами, які мають авторське право та (або) суміжні права, особами, які користуються авторським правом та (або) суміжними правами, колективними товариствами, творчими об'єднаннями та іншими зацікавленими особами.

РОЗДІЛ 3

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ АВТОРСЬКИХ ПРАВ ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ В УКРАЇНІ

3.1.Актуальні проблеми документаційного забезпечення авторських прав в Україні

Відмінності окремих положень українського законодавства від норм європейського права, а також неузгодженість окремих норм національного законодавства породжують численні юридичні суперечки, у тому числі й судові.

На нашу думку з моменту прийняття у 2001 році Закону України «Про авторське право і суміжні права» виникла низка проблемних питань щодо практичної реалізації деяких його правових норм, які потребують законодавчого вдосконалення.

Закон 2001 року не вирішує більшість нагальних питань, пов'язаних із захистом авторського права та суміжних прав, пов'язаних із використанням сучасних технологій. Наприклад, розповсюдження копій творів, звуконосіїв, відеограм в електронному вигляді, інтернет-піратство тощо.

Прийнятий Закон України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав» врегульовує діяльність організацій колективного управління в Україні та надає їм усі необхідні повноваження.

Суть реформи полягає в тому, що збирання, розподіл і виплата авторської винагороди нашим українським авторам і творцям більше не здійснюватимуться приватними чи державними (в тому числі чиїмись...) установами. Ця функція делегована організаціям колективного управління, які створені як громадські організації авторами та виконавцями творів і яким вони делегують відповідні повноваження. Тепер лише ці організації можуть укладати угоди з користувачами від імені авторів робіт, узгоджувати розмір винагороди (ліцензійних зборів), збирати, розподіляти та виплачувати зібрану винагороду.

Вони захищають права інтелектуальної власності музикантів, письменників, художників та інших творців.

При цьому закон визначає заходи контролю як з боку авторських і суміжних правозахисних організацій, так і з боку держави та забезпечує прозорість діяльності цих організацій. Колективні товариства зобов'язані постійно звітувати про свою діяльність, інформувати художника про використання його творів, винагороду, на яку він має право, тощо. Через свої он-лайн офіси (електронну платформу) правовласники мають постійний детальний доступ до заходів щодо реалізації своїх прав, які здійснюються організацією колективного управління. Крім того, щорічні звіти цих організацій будуть загальнодоступними на їхніх веб-сайтах.

Це означає, що тепер суспільство та держава можуть вільно контролювати діяльність колективних товариств та інформувати відповідальні органи у разі зловживань.

Закон передбачає визначення організації колективного управління в кожній із сфер колективного управління. Це означає, що автор знає, яка організація відповідає за ту чи іншу сферу діяльності і за яку категорію художника відповідає.

Найважливіше те, що колективні товариства кожні три роки повинні змагатися у відкритому відкритому конкурсі за право збирати роялті. Для цього вони мають пройти процедуру акредитації, тобто продемонструвати авторам, суспільству та державі достатню компетентність у цій сфері, продемонструвати відкритість та оперативність у своїй роботі та завоювати їхню довіру. Це пов'язано з тим, що рішення про акредитацію (надання відповідного дозволу) приймається не одноосібно посадовою особою, а на відкритому відкритому конкурсі акредитаційною комісією, до складу якої входять представники державних і громадських організацій, автори та перекладачі, а також експерти з відповідні міжнародні організації. Крім того, закон запроваджує критерії відповідності: лише найбільш представницькі організації з міжнародним визнанням і справжньою підтримкою правовласників можуть бути акредитовані

для колективного здійснення майнових прав правовласників у сфері авторського права та суміжних прав.

Без перебільшення, це надзвичайно революційні зміни, які дадуть нашим творцям та виконавцям прорив у сфері авторського права та суміжних прав та гідну винагороду за їх творчу інтелектуальну діяльність. Щоб, як то кажуть, всім було зрозуміло, наводжу лише один приклад. У Польщі організація колективного управління музичними правами зібрала 64 мільйони євро у 2017 році та 16,5 мільйона євро в Румунії. А в Україні всі організації разом зібрали лише 80 млн грн, з яких близько 55 відсотків коштів пішли без запрошення (тих, хто не знайшов своїх авторів). У результаті всі українські автори та виконавці отримали трохи більше 1 млн євро. Тобто досі автори, музиканти, актори, виконавці та інші творці в Україні часом навіть не знали, хто на них збирає гроші. А тому, швидше за все, вони не отримали цих грошей. І організація, яка це зробила, не мала відповідальності.

Нині в Україні існує ряд проблем, пов'язаних із захистом авторського права та суміжних прав. Серед них, зокрема, неефективна та непрозора система ліцензій, використання неліцензійного програмного забезпечення, високий рівень інтернет-піратства тощо.

Про глибину цих проблем, необхідність кардинальних змін та невідкладних реформ у цій сфері свідчить той факт, що з кожним роком Україна неухильно втрачає позиції у провідних рейтингах системи інтелектуальної власності, таких як Global Intellectual Property Center Index (GIPC). і Міжнародний індекс прав власності (IPRI).

Така ситуація потребує кардинальних змін, спрямованих на підвищення якості системи охорони та захисту авторського права в країні, а також відповідної модернізації та реформування цієї системи в цілому. Наразі сфера правового регулювання авторського права та суміжних прав потребує значного вдосконалення відповідно до європейського законодавства.

Варто зазначити, що проблеми захисту інтелектуальної власності стають все більш актуальними в усьому світі. Таким чином, положення глави 9

«Інтелектуальна власність» розділу IV Угоди про асоціацію займають майже п'яту частину загального змісту Угоди. Це свідчить про особливе значення, яке цивілізований світ надає охороні інтелектуальної власності. Водночас йдеться про створення цивілізованого ринкового середовища, в якому науковці, автори, творці, артисти, підприємці та споживачі надійно захищені від недобросовісної конкуренції, пов'язаної із зловживанням інтелектуальною власністю. Отже, відповідно до Стратегії сталого розвитку «Україна 2020», затвердженої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5, реформа захисту інтелектуальної власності є одним із пріоритетних та віднесена до вектора державної безпеки. .

Поки що єдиним значним досягненням нашої країни на цьому шляху є прийняття 15 травня 2018 року Закону України «Про ефективне управління майновими правами власників авторських прав та (або) суміжних прав», яким реформується система колективного управління авторськими та суміжними правами, запобігання незаконній діяльності колективних товариств, збереження та розвиток інтелектуальної діяльності авторів, артистів та інших творців. Закон реалізує положення Директиви Європейського Парламенту та Ради № 2014/26 / ЕС від 26.02.2014 «Про колективне управління авторськими та суміжними правами та міжтериторіальне ліцензування прав на музичні твори для Інтернету «в національне законодавство на внутрішньому ринку».

За роки незалежності в Україні не було правового механізму, який би пропонував авторам, композиторам, виконавцям та іншим творцям належну винагороду за їхню творчу інтелектуальну діяльність. А відповідні гарантії в Конституції 1996 року, на жаль, залишилися лише декларацією.

Довгий час одним із найважливіших зауважень, які наші міжнародні партнери робили Україні, була непрозора діяльність організацій, які мали займатися стягненням авторських гонорарів. Донедавна ця сфера захисту інтелектуальної власності була однією з найбільш проблемних і нерегульованих. По-перше, через наявність розширеного управління правами, недостатню прозорість у діяльності колекторських товариств, їх велику кількість,

неузгодженість між ними у сфері адміністрування, недостовірну звітність про стягнені внески та неефективні судові процеси з платниками.

Технологічний прогрес покращив захист і захист авторського права та суміжних прав, але водночас приніс нові глобальні проблеми, які досі не вирішені. Головною проблемою, з якою сьогодні стикається світова музична індустрія, є проблема музичного піратства в Інтернеті. Ця тема також актуальна в і для українського музичного шоу-бізнесу. Безкоштовне використання носіїв звуку в Інтернеті істотно зменшує прибутки компаній-носіїв звуку, оскільки все більше споживачів бажають отримати звуконосії з Інтернету безкоштовно перед покупкою.

Відповідно до Зеленої книги, прийнятої Європейською комісією, концепція відтворення має бути відповідно переглянута, щоб визначити, чи має право на відтворення застосовуватися до нормального використання (цифрова форма 44, перехідні копії, зберігання в пам'яті комп'ютерів та інші пристрої), типові для інформаційного суспільства. На практиці закони та норми міжнародного приватного авторського права, які також були розроблені з огляду на Зелену книгу, пов'язували оцифрування з відтворенням, а не з обробкою. З цих позицій впливає національне законодавство. На жаль, на питання про субавторизацію автора на оцифрування та про те, як процес оцифрування можна віднести як відтворення, так і фактичну обробку, не можна відповісти повною мірою. Однак більш важливим для захисту авторських прав є процес надання твору цифрової форми. Оцифрування – це електронний переклад на двійкову мову з використанням двійкових символів «0» і «1», будь-яке повідомлення у вигляді тексту, слів, звуків, статичних або рухомих зображень. Ці оцифровані повідомлення зберігаються в пам'яті комп'ютера, передаються в інше місце, а потім перетворюються у форми, доступні для людського сприйняття. З огляду на вищевикладене, виникає питання, чи доцільно перекладати твір або суб'єкт суміжних прав у цифровій формі до суб'єкта обробки, оскільки водночас об'єктивна форма вираження твору (суб'єкта суміжних прав). На цю тему було багато дискусій. Більшість сучасних дослідників переклад авторського права та

суміжних прав у цифрову форму вважають відтворенням. П.С.Ріппа визначає власний тип відтворення – «цифрове відтворення», яке, на відміну від «аналогового відтворення», «різко збільшує можливості відтворення твору». Тому «не випадково в багатьох публікаціях переклад твору в цифрову форму розглядається як самостійний акт» [49].

На нашу думку, віднесення оцифрування до відтворення можна пояснити незмінністю змісту об'єкта при зміні його форми. Крім того, віднесення оцифрування на обробку неминуче призвело б до питання про існування або нового об'єкта авторського права – похідного твору, і веде до створення нового об'єкта авторського права, який отримує авторське право на створений похідний твір. цим . Враховуючи, що оцифрування змінює об'єктивну форму твору, крім того, що така зміна форми призводить до істотної зміни його властивостей (це значно полегшує його відтворення та поширення, є можливість розміщення в Інтернеті, імпорт творів значно спрощується без необхідності додаткового контролю за дотриманням авторських і суміжних прав на митниці), я вважаю, що оцифрування твору (майнових прав) здійснюється як підпорядкованим органом з питань відтворення, так і підорганом . покривається обробляється.

Таким чином, користувач не має права оцифрувати твір та/або об'єкт із суміжними правами без отримання дозволу (або відчуження права) як на відтворення, так і на обробку цього об'єкта. При кваліфікації твору незмінність його змісту не відіграє великої ролі в оцифруванні, оскільки авторське право поширюється на форму вираження твору, а не на зміст цього твору.

Процедурні ускладнення, які можуть виникнути внаслідок такого підходу, необхідно вирішувати шляхом узагальнення судової практики, а також роз'яснень вищих судів. У музичному шоу-бізнесі однією з найбільших загроз суб'єктам права власності у зв'язку з оцифруванням твору (об'єкта) є фактична втрата контролю над цим об'єктом та винагорода за розміщення оцифрованого твору в мережі Інтернет.

Як показує досвід, компанії звукозапису майже завжди намагаються при ліцензуванні відтворення музичних творів не допустити розміщення ліцензіатом

цих об'єктів в Інтернеті шляхом відповідного застереження в ліцензійній угоді. Однак неоднозначність субавторитету відтворення згодом призводить до різних інтерпретацій, що згодом призводить до неприємних конфліктів між суб'єктами музичного шоу-бізнесу. Перш за все, йдеться про авторську та юридичну кваліфікацію розміщення твору в мережі Інтернет та співвідношення між субправами на відтворення та публічний показ, щоб його представники мали доступ до цього об'єкта з будь-якого місця та за адресою. в будь-який час («право доступу»).

У законодавстві України про авторське право виникла підюрисдикція внаслідок імплементації норм міжнародних договорів WPPT. Крім того, цей підпорядкований орган в Україні з часом модифікувався і став називатися «Використання шляхом відображення інформації у загальнодоступних електронних системах» (ст. 442 ЦКУ [54]). Конкуренція за підвлади існує майже з моменту її заснування. Зрозуміло, що об'єднання підпорядкувань для надання доступу слугувало передусім для регулювання відносин щодо використання авторських та суміжних прав в Інтернеті. Але вітчизняне судочинство досить мляво по відношенню до новоствореної підсудової системи. Наприклад, Президія Вищого господарського суду України у рекомендаціях «Про деякі питання практики врегулювання спорів у зв'язку із захистом прав інтелектуальної власності» зазначає, що «опублікування творів в мережі Інтернет їх відтворення у розумінні ст. 1 Закону України «Про авторське право і суміжні права» [17] і не згадує про відображення в Інтернеті, а оскільки таке підпорядкування запроваджено в українське законодавство про авторське право, логічно використовувати його для захисту прав та інтересів юридичної особи.

І в цьому контексті очевидні всі недоліки його формулювання: як поширення, так і обмежувальне тлумачення актів цивільного законодавства в національній правовій системі є неприпустимим, оскільки це не передбачено Конституцією та закони України Суд повинен буквально тлумачити та застосовувати цивільно-правові позови, всі правові норми, включаючи остаточне визначення часткових повноважень авторського права, повинні застосовуватися

лише в межах, чітко визначених законом. Тому для правильного застосування вищезазначеної підсудності необхідно проаналізувати її зміст, як зараз у цивільних актах, таких як: Закон України «Про авторське право і суміжні права» та Цивільний кодекс України (ЦКУ) дану субправомочність виражено у різних редакціях, потрібно проаналізувати одночасно обидва формулювання. Ця підюрисдикція Закону України «Про авторське право та суміжні права» викладена у редакції, яка дуже схожа на формулювання угод Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторські права та виконання та фонограми. Ця підвідповідальність сформульована в законі як оприлюднення своїх робіт таким чином, щоб їхні представники могли отримати доступ до творів з будь-якого місця та в будь-який час. ЦКУ не відніс даний розповсюдження до самостійного підпорядкування автора щодо використання твору, а визначив його як один із видів публікації (ст. 442 ч. 1 ЦКУ), а саме: як повідомлення до невизначена група людей через відображення інформації в загальнодоступних електронних системах.

Стосовно суб'єктів суміжних прав ЦКУ визначає цей підпорядок як надання будь-якій особі засобів зв'язку для доступу до записаного виконання (фонограми, відеограми) з місця та в час за їх вибором. Однак наведені вище визначення цього підпорядкування дозволяють недобросовісним користувачам легко обійти його. Наприклад, публічний доступ (доступність для невизначеної кількості людей) досить простий, запровадивши обов'язкову реєстрацію відвідувачів веб-сайту шляхом заповнення анкети, яка має містити персональні дані та унікальні паролі для їх доступу до веб-сайту. Із запровадженням цієї системи відвідувачі веб-сайту більше не занепокоєні, так само, як і та веб-сайт, на якому розміщені роботи, стали загальнодоступними.

Доступ у будь-який час за допомогою серверного програмування, на жаль, не є винятком (сайт з роботами може бути недоступний для користувачів цілодобово, але, наприклад, шістнадцять годин на добу). У свою чергу, доступність роботи для громадськості з будь-якого місця просто стає можливою, якщо на веб-сайт допускаються лише відвідувачі, які мають IP-адресу певної

країни чи регіону. Як наслідок, «орган субдоступу» наразі не може захищати права на захищені авторським правом роботи в Інтернеті, оскільки їх вміст обмежено умовами, які практично легкі для користувачів. Питання визначення суб'єкта юридичної відповідальності у разі порушення авторських прав в мережі Інтернет та місця звернення до правової охорони у разі порушення авторського права та/або захисту виконання в мережі Інтернет є загальновідомими проблемами правової охорони творів на інтернет.

Згідно зі статтею 5 Бернської конвенції [6], обсяг захисту та засоби захисту, надані автору для захисту його прав, ґрунтуються виключно на законі держави, в якій запитується захист. Сучасні дослідники трактують це право як можливість для суб'єкта права захистити своє право в будь-якій державі, де використання твору є незаконним (суб'єктом суміжних прав). Бернська конвенція надає пріоритет авторським правам перед державними. Через це низка країн давно не приєднується до неї (США та Радянський Союз). Україна приєдналася до Бернської угоди 1995 року [6].

Відповідно до статті 37 Закону України «Про міжнародне приватне право» про правовідносини у сфері охорони прав інтелектуальної власності, застосовується право держави, в якій необхідний захист цих прав. Кваліфікація розміщення твору та/або пов'язаного з ним предмета в Інтернеті як відтворення створює проблему з визначенням предмета відповідальності, оскільки відтворення фактично здійснюється пересічним користувачем Інтернету, а не особою, яка розмістила об'єкт в Інтернеті. Крім того, відтворення дуже часто може здійснюватися без його відома (наприклад, відтворення в модемах або маршрутизаторах).

Таким чином, кримінальне переслідування такого користувача не є необхідним, оскільки це суперечить принципам справедливості, доцільності та невідворотності юридичної відповідальності. Я вважаю, що саме це встановив Вищий господарський суд України, коли встановив, що «в рамках системи авторського права, яка захищає ці права, автори та інші правовласники захищені

лише від будь-якого умисного несанкціонованого використання об'єкта, що охороняється, іншими особами».

Захист авторського права та суміжних прав в Інтернеті також є проблематичним через міжнародний характер онлайн-порушень. Українське законодавство не дає чіткої відповіді щодо можливості українських судів вирішувати спори щодо захисту прав українських суб'єктів авторського права та/або суміжних прав внаслідок їх порушення іноземними громадянами та/або юридичними особами шляхом незаконного опублікування творів чи об'єктів суміжних прав, Закон України «Про Національну програму Адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу «не виконано в повному обсязі щодо адаптації законодавства України у сфері інтелектуальної власності до стандартів ЄС, відсутня імплементація стандартів Угоди ТРІПС щодо належний рівень захисту інтелектуальної власності в законодавчому порядку ng, що вимагає СОТ.

Очевидно, що за цими справами можна відкрити провадження. Подальший розгляд таких справ, однак, є досить сумнівним, оскільки процесуальні норми вимагають наявності доказів для повідомлення відповідача про відкриття провадження у справі, місце і час судового засідання. Надання таких доказів на практиці є дуже складним завданням, оскільки суду потрібні чіткі докази місцезнаходження відповідача, реєстрація в комерційному реєстрі тощо.

Суперечливим є і визначення предмета юридичної відповідальності за підробку в мережі Інтернет. Окрім особи, яка розміщує твір чи об'єкт суміжних прав в Інтернеті, була також можливість притягнення до відповідальності тих, хто розміщує зловмисника, у тому числі провайдерів, які також надають технічний доступ до Інтернету через складність ідентифікації порушник враховує, хто незаконно завантажив роботи та/або суміжні права в Інтернет. На мою думку, таке розширення тем відповідальності суперечить принципу справедливості відповідальності, оскільки зрозуміло, що ні господар, ні провайдер не можуть повністю контролювати весь спектр інформації, що розміщується з їхньою допомогою для захисту прав інтелектуальної власності.

Ви порушуєте авторські та/або суміжні права, якщо не винні. Немає сенсу притягувати їх до відповідальності за «інших» і тим самим створювати привід для численних зловживань. Однак, на мою думку, у широкому спектрі справ про підробку в Інтернеті для визначення обставин справи суд повинен залучати хостинг та/або третю сторону. За словами П.С. Ріппа, через анонімність користувачів, екстериторіальний характер, свободу та швидкість поширення інформації – порушення авторських прав стали настільки поширеними, що людина, яка вчиняє протиправні дії, просто не усвідомлює їх суті, а вважає, що вона діє в рамках закону [49]. Тому найпоширенішими видами порушення авторських прав в Інтернеті є: незаконне копіювання та відтворення музики, мистецтва, літератури чи комп'ютерних програм без попередньої згоди автора чи правовласника. Це є вираженням порушення матеріальних прав авторів. Крім того, все більш популярним стає такий вид порушення, який називається плагіатом. Ці порушення в Інтернеті порушують матеріальні та немайнові права авторів.

3.2. Державна реєстрація авторських прав у зарубіжних країнах

Авторське право на твір виникає внаслідок його створення. Реєстрація та авторське право на твір не вимагає реєстрації чи спеціального дизайну. Досить, щоб твір відповідав певним умовам, необхідним для того, щоб він був захищений авторським правом. Документ, отриманий в результаті реєстрації авторського права, може слугувати одним із доказів у справах про порушення авторських прав на твір.

Компетентні органи окремих країн надають автору можливість зареєструвати своє авторське право і таким чином засвідчити своє авторство на твір, зафіксувати факт публікації твору або зареєструвати факт передачі авторських прав на твір. Як правило, реєстрація авторських прав здійснюється через національні відомства інтелектуальної власності або інші уповноважені урядом організації.

Початок захисту авторського права в Чеській Республіці сягає 1811 року, коли було змінено австрійський ABGB (Загальний цивільний кодекс), який також набув чинності в Чеській Республіці. У 1846 р. вперше було встановлено охорону окремих видів творів від їх відтворення та публічного використання. Нині правове регулювання авторського права міститься в Законі № 121/2000 Sb. про авторське право та суміжні права (Закон про авторське право). У прецедентному праві Чехії загально визнано, що авторське право належить до суміжної галузі цивільного та приватного права. Право інтелектуальної власності поділяється на два рівні, а саме на рівень авторського права та рівень права промислової власності. За своєю природою право промислової власності частково втручається в публічне право, оскільки воно охороняється деякими державними установами Празького Управління промислової власності [36].

Таким чином, чеське законодавство визнає, що публічно-правовий елемент охорони промислової власності суттєво впливає на складову надання адміністративних послуг у цій сфері, пов'язану з правовою охороною інтелектуальної власності. У комплексі він дає більш широке уявлення про сутність правовідносин, зокрема у сфері авторського права та суміжних прав.

У Чеській Республіці науковці розуміють авторське право в об'єктивному сенсі як сукупність правових норм, які регулюють суспільні відносини, що виникають у результаті створення та соціального застосування літературних, наукових і художніх творів, які спільно називають творами, захищеними авторським правом. У ширшому сенсі ці правовідносини також регулюють не лише правові норми, що містяться в авторському праві, а й інші норми, що містяться в інших нормативно-правових актах [36].

Концептуально авторське право ґрунтується на елементах дуалістичної концепції, згідно з якою авторське право розуміється як сукупність виключних особистих прав та виключних майнових прав. Предметом авторського права є літературні, художні та наукові твори. З юридично-філософської точки зору, авторське право є засобом захисту інтелектуальної продукції, художньої чи наукової, тому воно ґрунтується на принципі автентичності авторства і лише

одна особа може володіти авторським правом. Відповідно до європейсько-континентальної концепції чеське авторське право ґрунтується на принципі формальності. Суб'єктивне авторське право виникає в момент створення твору і *ex lege* [36].

Немає потреби у державному втручанні для визнання захисту авторських прав або будь-якому іншому державному втручанні для забезпечення захисту авторських прав. Для створення авторського права достатньо будь-якого об'єктивного вираження, навіть ефемерного. Твір вважається опублікованим для його виконання або експлуатації. Матеріальна фіксація твору не потрібна для створення авторського права або для публікації твору. Автор має виключно особисті права.

Згідно з чеським законодавством, авторський твір має відповідати таким критеріям: 1) перш за все, він має бути унікальним, тобто оригінальним твором автора; 2) вона має бути виражена в об'єктивно сприйнятій формі. У цьому випадку Закон про авторське право передбачає, що знищення об'єкта, за допомогою якого виражено твір, не втрачає чинності авторського права на твір (стаття 9 (2)). Наприклад, якщо ноти симфонії будуть знищені, то сама симфонія продовжить існувати як твір автора, хоча й без матеріального субстрату, нотного запису [36].

Крім того, Закон про авторське право передбачає, що твори також можна подавати в електронній формі, що є спеціальним механізмом для комп'ютерних програм. Якщо твір відповідає обом вимогам законодавства, це твір, захищений авторським правом, який є об'єктом авторського права і як такий захищений авторським правом.

Відповідно до чеського Закону про авторське право, не має значення, чи згадується захищений авторським правом твір у так званому положенні про авторське право. Його метою є забезпечення захисту авторського права в країнах, які вимагають дотримання різних формальних вимог для встановлення захисту авторських прав, будь то регулювання авторських прав, реєстрація чи сплата зборів тощо. Положення про авторське право включають: ім'я власника

авторського права, рік початкового випуску. Примірники творів, захищених авторським правом, містять, окрім посилання на авторське право, так звані визнання (заборони друку), які, за винятком права накладення згідно з параграфом 34, є непотрібними і не мають конкретних правових наслідків [36].

Твір стає твором автора без відповідних формальних умов. Твори автора ніде не використовуються, не реєструються і т. д. На практиці цей факт часто є дуже проблематичним і тому пошук шляхів можливості в майбутньому довести, що твір автора було створено в певний момент часу. Зараз існує так звана реєстрація авторських прав, яку здійснюють деякі установи, наприклад Асоціація комунікаційних агентств (АКА).

Крім того, Закон про авторське право у розділі 2 частини 5 визначає колективний твір (базу даних) як сукупність самостійних творів або інших елементів, які шляхом відбору чи організації змісту є унікальним результатом творчої діяльності автора. Незалежні роботи або елементи не повинні бути захищені авторським правом як такі. Відповідно до Закону про авторське право, колективні твори – це журнал, енциклопедія, антологія, група, виставка чи інша база даних. Авторське право використовує термін бази даних двома способами: з одного боку, у розділі 2 (5) як позначення колективного твору, який є твором, захищеним авторським правом. Крім того, термін «база даних» включено в розділ 88. Такі бази даних не є творами, захищеними авторським правом, але вони спеціально захищені відповідно до § 88. Зокрема, створення бази даних не впливає на авторські права на частину бази даних, тому цей твір може використовуватися або включатися в базу лише за згодою автора [36].

Особисті права в чеському законодавстві засвідчують виключні права автора як творця твору і втрачають силу після його смерті. Тоді майнові права ще існують через 70 років після смерті автора і належать у спадщину автора. У разі суміжних прав юридична охорона поширюється на 50 років після смерті автора.

В Угорщині компетентним органом з питань реєстрації авторських прав є Угорське відомство інтелектуальної власності (ІРО). Процедура реєстрації

авторських прав здійснюється на підставі постанови «Про детальні правила у добровільному каталозі творів». Однією з особливостей є те, що ви можете зареєструвати як авторські, так і суміжні права в Угорщині. Предметом реєстрації суміжних прав може бути виконання мовниками творів, носіїв звуку, трансляції [36].

Заяву про включення творів та суміжних майнових прав до каталогу *raisonné* може подати автор або власник майнових прав на ці об'єкти. Заява на включення твору до реєстру надсилається або подається за спеціальною формою разом із копією твору до служби підтримки клієнтів Угорського відомства інтелектуальної власності.

Заявка має містити таку інформацію: ім'я та адресу автора, назву твору та жанр. Угорський Закон про авторське право № LXXVI від 1999 р. не висуває особливих вимог до творів, які підлягають реєстрації. Головне, щоб літературні, наукові чи художні твори мали неповторний і оригінальний характер, що є результатом інтелектуальної діяльності автора. Однак відповідно до вищезазначеного закону об'єктами авторського права не можуть бути зареєстровані: статутні положення, офіційні рішення, офіційні повідомлення та документи органів влади чи інших офіційних органів, стандарти, які є обов'язковими для їх застосування, інші подібні нормативно-правові акти; факти та новини; ідеї, принципи, концепції, процедури, методи чи математичні операції; висловлювання фольклору [36].

Фізичний носій, на якому твір подається на реєстрацію з іншими документами, повинен мати можливість копіювання та збереження.

Після внесення твору до реєстру Управління надсилає автору чи правовласнику свідоцтво та копію твору в запечатаному конверті або вручає їх особисто. Свідоцтво свідчить, що заявник, зазначений як автор, визнав створену ним копію твору, що міститься в конверті. Слід зазначити, що сертифікат та копія твору в запечатаному конверті можуть бути використані як докази презумпції походження, але лише за умови, що конверт і печатка на ньому не пошкоджені.

Свідоцтво, видане Управлінням, не є охоронним документом, а є доказом того, що твір, внесений до реєстру, існував з тим самим змістом, що й копія твору, додана до сертифіката.

Ця реєстрація дає автору можливість у разі потреби підтвердити своє авторство.

Автор також може в будь-який час відкликати сертифікат. Заява про анулювання свідоцтва подається автором особисто або представником у двох примірниках.

На вимогу автора або за рішенням суду відомості про автора твору можуть бути видалені з реєстру. Якщо, наприклад, виявляється, що особа автора не ідентифікована з особою, яка внесена до реєстру як автор твору, або фактичний автор твору просить виключити цю особу з каталогу *raisonné* [20].

Реєстрація авторського права в Сполучених Штатах Америки. Згідно із законодавством США, авторські права захищені на будь-який твір з моменту його створення, за умови, що це оригінальний твір і зафіксований у будь-якій матеріальній формі, що дозволяє його сприймати.

Більшість компаній у світі, які тісно займаються поширенням інформації, зареєстровані в США (Google, YouTube, Facebook, великі колекції фотографій і відео, музичні сервіси тощо). Тому законодавство США про авторське право зазвичай використовується найчастіше для захисту порушених прав [20].

Конституцією, яка регулює захист авторських прав у Сполучених Штатах, є Закон про захист авторських прав у цифрову епоху (DMCA). Цей Закон регулює відносини щодо використання об'єктів авторського права, визначає обов'язки та права авторів та осіб, які використовують об'єкти авторського права, а також надавачів послуг у зв'язку з використанням таких об'єктів.

Адвокатське бюро АРМАДА – 032 Захист авторських прав – Особливості правової системи в Україні та за кордоном

Закон про захист авторських прав у цифрову епоху встановлює чітку процедуру для автора, який виявив порушення своїх прав. У цьому випадку автор

зобов'язаний повідомити про порушення своїх прав у письмовій формі, яка має містити наступне:

Фізичний або електронний підпис особи, яка надсилає повідомлення;

Інформація, що дозволяє конкретно ідентифікувати об'єкт, що порушує права автора;

Визначення твору, на який порушуються авторські права; Контакти особи – порушника авторських прав;

Заява про те, що заявник сумлінно вважає, що використання порушником об'єкта авторського права є незаконним і не було схвалено автором або іншою уповноваженою особою;

Заява про правильність і правдивість інформації, що міститься в повідомленні під загрозою неправдивої інформації.

У цьому випадку об'єкти, які порушують ваші права, повинні бути видалені протягом 10 днів. Однак, якщо особа, яка використовує такі об'єкти, заперечує ваше повідомлення, ці об'єкти будуть відновлені.

Немає потреби додавати будь-які докази до повідомлення або заперечення ДМСА. Все, що вам потрібно, це письмова декларація. Отже, якщо порушник заперечує, заявник повинен бути готовий звернутися до суду за захистом своїх прав [20].

Однак, щоб захистити своє авторське право в суді, автор або власник права власності повинен зареєструвати свій твір у Федеральному відомстві з авторських прав.

Таким чином, відповідно до розділу 411 (а) США. Закон про авторське право не дозволяє автору або особі, яка володіє авторськими правами, забезпечувати захист авторських прав на відповідний твір, доки він не буде зареєстрований у Сполучених Штатах [20].

Адміністративні функції щодо реєстрації та підтримки авторських прав у Сполучених Штатах виконує Бюро авторських прав Бібліотеки Конгресу США. Перелік видів робіт, які можуть бути зареєстровані в США, не є вичерпним. До цих робіт, зокрема, належать:

- літературні твори: статті, вірші, оповідання тощо;
- твори, пов'язані з сценічним мистецтвом: сценарії, музика, спектаклі тощо;
- твори мистецтва: живопис, ювелірні вироби, малюнок тканини, архітектура;
- фоторобота: весільні фотографії, селфі тощо;
- фільми: аудіовізуальні твори, телевізійні програми, анімації, рекламні ролики, медіа-твори, слайд-презентації тощо;
- цифровий контент: блоги, комп'ютерні програми, бази даних, екранні дисплеї, веб-сайти, електронні таблиці тощо.

Тому, як тільки автор або особа, яка володіє авторським правом на твір, виявили бажання зареєструвати своє авторське право, вони повинні пройти процес, який включає наступні кроки:

- 1) реєстрація, подання заяви та сплата внесків;
- 2) шаблон для збереження примірника твору;
- 3) розгляд заяви реєстратором авторських прав;
- 4) прийняти рішення про задоволення/відхилення заявки на реєстрацію твору;
- 5) видача свідоцтва про реєстрацію.

Відповідно до § 409 вищезазначеного закону [20] заява про реєстрацію авторського права має відповідати певній формі та містити таку інформацію:

- 1) ім'я та адреса заявника;
- 2) ім'я та національність або місце проживання автора або авторів, якщо автор публікує твір під псевдонімом або анонімно; якщо автор або декілька авторів померли, необхідно вказати дати смерті;
- 3) національність або місце проживання автора або авторів, якщо твір є анонімним або твір має псевдонім;
- 4) якщо твір створено за плату – відповідна декларація;
- 5) коротке пояснення щодо набуття авторських прав, якщо заявник не є автором;

6) назва роботи, включаючи будь-які попередні та альтернативні назви, за якими можна ідентифікувати твір;

7) рік завершення роботи;

8) Дата та країна першої публікації роботи;

9) будь-який існуючий твір або твори, з яких створено похідну роботу, або твори будуть включені до колекції, коли збірка або похідна робота буде подана, а також будь-які додаткові матеріали;

10) будь-яку іншу інформацію, враховану реєстратором, що стосується підготовки чи ідентифікації твору, а також інформацію про право власності чи дійсність авторського права [20].

Заявку можна подати поштою в паперовій формі або в електронному вигляді через платформу Електронного бюро авторських прав (eCO). У разі подання заяви про реєстрацію авторського права на твір в електронній формі до документів заяви додаються копії самих творів.

При розгляді заявки перевіряється відповідність зазначеним вимогам та належність рослини до об'єктів, які не потребують охорони. Наприклад, не можна зареєструвати:

а) слова та короткі фрази, такі як імена, назви та гасла; знайомі символи або зображення; прості варіації типографічних орнаментів, написів чи розмальовок; простий список інгредієнтів або вмісту.

Слова та короткі фрази, такі як імена, назви та гасла, гасла, як зазначено в спеціальному циркулярі, не захищені авторським правом, оскільки творчість у таких творах недостатньо виражена. Навіть якщо слово або коротке поєднання слів є новим, такий твір не може бути зареєстрований як твір. Ім'я чи псевдонім особи, назва роботи чи підзаголовок, назва компанії, назва творчої групи, доменне ім'я чи URL-адреса, ім'я символу та інші короткі фрази не можуть бути зареєстровані [20].

б) ідеї, плани, методи, системи чи засоби на відміну від конкретного способу, яким вони виражаються або описуються в письмовій формі;

в) такі форми, як табелі обліку робочого часу, міліметровий папір, книги, щоденники, банківські чеки, картки показників, адресні книги, бланки звітів, бланки наказів тощо, які призначені для запису інформації, а не для передачі будь-якої інформації;

г) твори, які складаються виключно з неоригінальної інформації, яка не містить творчого внеску автора, наприклад джерела;

д) шрифт як гарнітура [20].

За результатами розгляду заяви приймається рішення про видачу свідоцтва або про відмову в реєстрації авторського права. В середньому процес реєстрації займає 9 місяців.

Реєстрація авторського права в Чилі. Компетентним органом, який реєструє авторські права в Чилі, є Департамент інтелектуальної власності Міністерства освіти (SDI). Реєстрація авторських прав регулюється Законом Чилі про інтелектуальну власність № 17,336. Так, згідно зі ст.8, якщо інше не доведено, автором твору є особа, прізвище, псевдонім або знак, що ідентифікує автора, який у звичайний спосіб зазначений на примірнику твору або зазначений у ст. свідоцтво про реєстрацію.

У Чилі існує чотири типи реєстрацій:

1. Реєстрація авторського права на твір. Цей тип реєстрації нічим не відрізняється від аналогічних реєстрацій в інших країнах. Усі захищені авторським правом твори зареєстровані, приблизний перелік таких творів наведено у ст.3 вищевказаного закону.

2. Реєстрація фонограм та суміжних прав.

3. Реєстрація псевдонімів. Автор повинен подати літературний, художній або науковий твір, підписаний псевдонімом. Існує ще один спосіб зареєструвати псевдонім – надати вирізку, роздруківку статті з журналу або знімок екрана з веб-сторінки, що містить фотографію автора та наданий псевдонім. У цьому випадку реєструвати літературний чи художній твір не потрібно.

4. Реєстрація та виконання договорів про передачу прав.

Пакет документів для реєстрації авторських прав можна надіслати поштою, особисто або через систему електронної реєстрації. Реєстраційний збір сплачується за відповідний вид реєстрації. Після реєстрації автор отримує сертифікат.

Франція стала першою країною, яка розпочала війну з кібер-піратством, ухваливши Національні збори 1 жовтня 2010 року закон про три кроки [36]. В результаті влада може примусово блокувати порушникам авторських прав в Інтернеті доступ до Інтернету. З метою дотримання авторського права в Інтернеті була введена система контролю – «треступінчаста». Спочатку користувач, який незаконно завантажує або завантажує файли в Інтернеті, отримує повідомлення електронною поштою, потім він отримує листа додому. Якщо це не впливає на порушника, органи влади можуть відключити порушника від мережі. Закон передбачає, що «пірати», які ігнорують попередження електронною поштою, втратять доступ до Інтернету на строк до року: їх також оштрафують на суму до 300 000 євро або навіть ув'язнення в деяких випадках. Закон також вимагає від провайдерів перехоплювати та розголошувати державну інформацію про людей, причетних до розповсюдження піратського контенту. Проти цих осіб відкрито кримінальне провадження [36]. Закон діяв лише в центрі країни, а не за кордоном. Наприклад, три найбільших французьких видавництва (Gallimard, Flammarion і Albin Michel) подали позови проти Google за 74 незаконні публікації відсканованих версій їхніх книг за оплату. 9 800 000 євро. Google, у свою чергу, подала зустрічний позов, вважаючи, що діяльність Google Books не суперечить французькому та міжнародному закону про авторське право.

У Німеччині також досить ефективно і успішно працює система «трьох попереджень», за статистикою, із 640 користувачів, яких попередили про порушення у 2012 році, лише 40 повторно завантажили піратські копії. При цьому до відповідальності притягнуто 60 осіб. Долю вищезазначених «рецидивістів» вирішив суд – офіційна «норма» покарання за такі порушення – до 1 місяця позбавлення прав чи штраф 1500 євро.

У Канаді прийнято використовувати спеціальні засоби захисту прав інтелектуальної власності в Інтернеті, наприклад, для регулювання відносин у однорангових системах обміну файлами. Ця система надає провайдеру повідомлення від автора про те, що передплатник зробив доступним правопорушний контент або завантажив його в файлообмінну систему [26, с.13].

У Нідерландах минулого року було заборонено завантажувати нелегальні фільми та музику (раніше це не заборонялося робити для особистого користування). У 2013 році спочатку існував так званий піратський податок для покупців жорстких дисків, комп'ютерів і мобільних пристроїв від 3 центів до 5 євро, але цей захід був сумнівним, оскільки не всі є звичайними споживачами неліцензійних продуктів. І навіть до цього інтернет-провайдери в цій країні навіть не були зобов'язані блокувати сайти з нелегальним контентом.

За кордоном все частіше йдеться не про обмеження доступу до сумнівних ресурсів, а про те, що пірати в основному не мають можливостей для отримання доходу. Однак краще вміти попередити порушення, ніж виправляти їх наслідки, тим більше, що сьогодні достатньо інструментів для такої профілактики. Багато аспектів проблеми авторського права в Інтернеті все ще чекають остаточного вирішення. Інформацію, яку ми надаємо, можна використовувати як довідник на основі ваших знань про місцевість. Це допоможе запобігти великій кількості порушень авторських прав і уникнути відомих підводних каменів. І, звичайно, ви не повинні забувати про існуючі правила, повідомлення та закони у сфері авторського права.

3.3. Напрями вдосконалення державної реєстрації авторських прав в Україні

Сьогодні інформаційні технології швидко перетворилися на життєво важливий стимул розвитку не тільки економіки, а й інших сфер людської діяльності. Нині важко знайти сферу, в якій не використовуються інформаційні технології. За допомогою інформаційних технологій, високих технологій (англ.

High technology Hi-Tech) в різних галузях відбуваються глобальні зрушення. Інформаційні технології широко застосовуються і у сфері культури, зокрема в бібліотечних закладах, архівах, музеях [27, с. 4].

Вплив інформаційних технологій має місце і в сфері інтелектуальної власності, зокрема, щодо відображення в цифровому вигляді та розміщення творів в мережі Інтернет.

Порядок припинення порушень авторського права та суміжних прав, передбачений ст.52-1 Закону України «Про охорону авторського права і суміжних прав», слід застосовувати до відносин, пов'язаних із використанням обмеженого переліку об'єктів: аудіовізуальних творів, музичні твори, комп'ютерні програми, відеограми, звуконосії, програми (програми) мовленнєвих організацій. Можливість подати заяву про припинення порушень інших авторських прав, які також можуть бути відображені в цифровому вигляді та розміщені в Інтернеті (літературні твори, бази даних, твори образотворчого мистецтва, фотороботи, ілюстрації, письма, карти, плани, малюнки, ескізи, переклад текстів для синхронізації, дубляжу, субтитрування українською та іншими мовами іноземних аудіовізуальних творів) залишилися поза межами правового регулювання.

Аналізуючи зміст ст.52-1 Закону, можна визначити такі основні ознаки Порядку:

1. Як вбачається з п. в) ч. 2 ст. 52-1 Закону, процедура може бути використана лише у разі порушення права власності, хоча при розміщенні об'єкта в мережі Інтернет можуть бути порушені й особисті немайнові права.

2. Відповідно до ч. 2 ст. 19 ЦК України способи самозахисту повинні відповідати змісту порушеного права, характеру дій, якими воно порушується, а також наслідків цього порушення і можуть бути встановлені особою або за договором або цивільним законодавством. Нормою ч. 2 ст. 19 ЦК України не визначено ієрархії між способами самозахисту, встановленими договором або законом або обраними суб'єктом персональних даних на власний розсуд, а також не вказано, що застосування правового способу в самообороні є обов'язковим.

Оборона. Це свідчить про факультативність застосування процедури та відсутність обмежень для зацікавленої особи у використанні інших шляхів, методів і прийомів, що відповідають суті самозахисту.

3. У рамках процедури заявник звертається з клопотанням про припинення порушення лише через представництво (посередництво) адвоката з обов'язковим використанням технічних засобів для засвідчення автентичності електронного цифрового підпису адвоката (для електронного використання). У цьому випадку адвокат на підставі поданих заявником документів повинен підтвердити, що заявник має право на усунення запитуваного порушення.

Це формулювання видається невірним з кількох причин. По-перше, професійна діяльність адвоката включає захист, представництво та інші види підтримки клієнта: надання правової інформації, консультації та роз'яснення правових питань, юридичний супровід діяльності клієнта, підготовку заяв, скарг, процесуальних та інших правових питань. документів, забезпечувати дотримання прав, свобод та законних інтересів замовника, запобігати їх порушенням, а в разі порушення – сприяти їх відновленню. Визначення наявності чи відсутності певних прав у конкретної особи є виключною компетенцією суду. Адвокат може зробити висновок, що є підстави вважати заявника суб'єктом авторського права та/або суміжних прав, але цей висновок не має правових наслідків і не є обов'язковим для будь-якої третьої особи. Тому правильніше сказати, що адвокат повинен підтвердити той факт, що він надає йому певні документи, що стосуються майнових авторських та/або суміжних прав заявника. По-друге, авторські та суміжні права не вимагають державної реєстрації чи інших формальностей, тому основний предмет авторського права та/або суміжних прав може не підтверджувати документ, що стосується створення твору, закріплення фонограми, відеограми чи будь-якого іншого інший факт, що цей об'єкт був створений цією особою.

Заява про припинення порушення має містити лише вмотивовану заяву про наявність у заявника прав інтелектуальної власності на об'єкт авторського права та (або) суміжних прав, зазначених у запиті, із зазначенням причин цих прав та

їх обґрунтованості; немає жодних документальних доказів, що підтверджують ці факти. Разом з тим, процедура встановлює, що адвокат подає відповідну заяву за умови, що подані заявником документи підтверджують, що заявник має право припинити запитуване порушення. Це положення, очевидно, суперечить принципу автоматичної охорони твору, оскільки вимагає наявності у автора документів, що відповідають ч.2 ст.11 закону. Виходячи з того, що проведення процедури є правом суб'єкта даних, а не обов'язком, це жодним чином не обмежує можливості пред'явлення позовів про припинення авторських та/або суміжних прав без залучення адвоката щодо всіх об'єктів авторського права та пов'язаних із ним закон.

4. Виявляється, що формулювання про необхідність зазначення у заяві про припинення порушення майнових авторських (суміжних прав) потребує доопрацювання. Як правило, майнові права зберігаються протягом життя автора та 70 років після його смерті. Якщо заявником є сам автор, він не може об'єктивно знати термін дії права власності на свої твори. Це стосується і випадків, коли права власності на твір були продані на користь іншої особи на весь час їх правової охорони, але автор твору ще не помер.

5. Законом де-факто визначено, що основним критерієм при використанні процедури є наявність електронної (цифрової) інформації, що передається з території України. Застосування процедури не обмежене територією, що дає можливість звернутися до осіб в іншій юрисдикції щодо припинення порушення, що загалом відповідає європейському підходу.

Однак, якщо така процедура є виправданою та ефективною в рамках форми правового захисту через можливість надсилання судового припису (блокування веб-сайтів) постачальникам послуг-посередників (з подальшою теоретичною можливістю визнання та виконання рішення українського суду щодо порушення іноземного права), місце юрисдикції), то за позасудової форми захисту від іноземних елементів можливе лише направлення заяви про припинення порушення без перспективи застосування до них положень української процедури.

6. У ч. 15 ст. 52-1 Закону зазначено, що власник веб-сайту, веб-сторінки не несе відповідальності за порушення авторських та/або суміжних прав, вчинені в мережі Інтернет, якщо він вчасно, не пізніше 48 годин після отримання запиту про припинення дії порушення перешкоджає доступу до електронної (цифрової) інформації, щодо якої подано заявку, та інформує заявника та хостинг-провайдера про вжиті заходи. Не враховується, що власник веб-сайту, який самостійно розміщує свій веб-сайт або його частину в мережі Інтернет та (або) самостійно робить його доступним через Інтернет, також є постачальником послуг хостингу. У п. 2 ч. 2 ст. 52-2 заявляє, що постачальник послуг хостингу не несе відповідальності за порушення авторських та/або суміжних прав за умови дотримання ним вимог порядку припинення порушення авторських та/або суміжних прав з використанням мережі Інтернет.

Відповідно до п. 3 ч. 4 ст. 9 87 Закону України «Про електронну комерцію», постачальник проміжних послуг в інформаційній сфері, що надає послуги постійного зберігання інформації на вимогу отримувача послуг хостингу, не несе відповідальності за зміст інформації, передані або отримані, які були збережені на вимогу одержувача, які були викликані використанням результатів цих послуг, за умови відсутності у нього інформації про незаконну діяльність або фактів чи обставин, які свідчать про те, що ця діяльність свідчить про протиправну діяльність, або про претензії про відшкодування шкоди, заподіяної в результаті такої незаконної діяльності, і після отримання цієї інформації Постачальник негайно має вжити заходів для усунення можливості доступу або припинення доступу до інформації, в тому числі відповідно до вимог законів про авторське право та пов'язаний із ними захист. . Законодавство України жодним чином не передбачає, що хостинг-провайдер повинен отримувати інформацію про незаконну діяльність лише в межах статті 52-1 закону. Таким чином вбачається, що норми ч. 15 ст. 52-1 та п. 2 ч. 2 ст. 52-2 Закону може застосовуватися в обмежених випадках.

7. Позитивним моментом процедури є надання доступу (веб-блокування) лише до електронної (цифрової) інформації, зазначеної в заяві, для припинення

порушення. Якщо доступ до електронної (цифрової) інформації неможливо запобігти з технічних причин, власник веб-сайту або постачальник послуг хостингу може запобігти доступу до веб-сайту, який містить відповідну електронну (цифрову) інформацію (ст. 52-1 ч. 13 Закону). . На думку деяких дослідників, блокування інформації, яка порушує авторські або суміжні права на певному веб-сайті, має використовуватися як запобіжний захід, дотримуючись усіх причин і наслідків такого використання. Вирішувати питання про застосування запобіжного заходу у вигляді блокування має лише суд з обов'язковим наданням завдатку чи іншої рівноцінної гарантії, достатньої для запобігання неправомірному застосуванню запобіжного заходу.

З такими твердженнями можна погодитися лише частково. Дійсно, авторське право та/або пов'язана з ним юридична особа можуть вимагати заборони проти посередників, чії послуги використовуються третьою стороною для порушення прав інтелектуальної власності (зокрема, стосовно провайдерів доступу) в суді. Спочатку, однак, веб-блокування можна розглядати не тільки як тимчасовий запобіжний захід, а й як окремий варіант захисту авторських та/або суміжних прав (своєрідна заборона). По-друге, якщо власник веб-сайту чи веб-сторінки погоджується з отриманою заявою про припинення порушення прав, визнає протиправний характер використання того чи іншого об'єкта авторського права та/або суміжних прав на власних ресурсах і не заперечує проти неможливості доступу У цьому відношенні звернення до суду видається недоцільним і зайвим, оскільки конфліктуючі сторони можуть вирішити його самостійно – в цьому суть самозахисту. При використанні веб-блокування необхідно виходити з того, що авторські права та/або суміжні права порушуються не існуванням веб-сайту, а розміщенням окремого об'єкта в Інтернеті в цифровому вигляді. При цьому на сайті можуть бути правомірно розміщені інші об'єкти, блокування доступу до яких може порушити права та інтереси третіх осіб.

Тому розуміється, що веб-блокування має застосовуватися до всього веб-сайту лише в тому випадку, якщо доступ до твору або об'єкта із суміжними

правами, який було опубліковано без згоди відповідного органу, не може бути запобіжний з технічних причин (наприклад, В. Використання HTTPS протокол). Використання веб-блокування для захисту авторських і суміжних прав, як правило, дозволено відповідно до практики Європейського суду з прав людини. Однак заборони у вигляді веб-блокування не повинні використовуватися як засіб загального блокування інформації в Інтернеті: як дослідники відзначають застосування Посібника з прав людини Ради Європи до користувачів Інтернету, блокування та фільтрація є засобом обмеження Інтернет, таким чином, має відповідати вимогам частини 2 статті 10 Європейської конвенції з прав людини та практиці її застосування Європейським судом з прав людини.

При використанні веб-блокування необхідно зважити різні інтереси і, зокрема, оцінити необхідність повного блокування доступу до веб-сайту. Суд ЄС оголосив індивідуальний позов у справі Akadeniz проти Туреччини (позов № 20877/10) за порушення статті 10 ЄКПЛ, оскільки заявник не був потерпілим у розумінні статті 34 ЄКПЛ, оскільки: заборона веб-блокування лише опосередковано торкнулася скажника як простого користувача заблокованих сайтів «myspace.com» та «Eit»; скажник був позбавлений можливості використовувати лише один із багатьох інших засобів прослуховування музики; Скажник не стверджував, що ці веб-сайти поширювали особливу для нього інформацію або що блокування позбавило його важливого джерела спілкування; інтереси заявника щодо прав суб'єктів авторського права так само, як у ст.1 Першого протоколу ЄКПЛ [4].

У ч. 2 ст. 52-1 Закону передбачено елементи, які має містити заява, у тому числі гіперпосилання на електронну (цифрову) інформацію, опубліковану або використану іншим чином на веб-сайті. Ця юридична інструкція дає змогу якомога чіткіше визначити об'єкт авторського права або суміжних прав. Однак, на нашу думку, це формулювання є недосконалим, оскільки містить посилання на електронну (цифрову) інформацію, а не на веб-сайт/веб-сайт. Зрозуміло, що відповідний твір або об'єкт, про який йде мова, розміщується на певній веб-сторінці, але в деяких випадках для того, щоб відокремити його від веб-сторінки

та розмістити на ньому посилання, потрібен високий рівень технічної майстерності. Це створює офіційну основу для визнання додатків, які містять гіперпосилання на веб-сайт/веб-сайт, а не на сам веб-сайт, незаконними, що може бути причиною для відхилення. Це правило також не враховує особливі випадки хотліткінгу (відображення на веб-сайті фоторобот, перше спілкування яких відбувається на іншому сервері, до якого цей веб-сайт не підключений) та фреймування/вбудовування (відображення на веб-сайті інших об'єктів, їх перше Розкриття відбувається на іншому сервері, з яким цей веб-сайт не пов'язаний. Формулювання, використане в цьому правилі, фактично вимагає надання гіперпосилання для першого розкриття електронної (цифрової) інформації з обмеженим доступом (наприклад, через використання маркери доступу або доступ лише за підпискою), тобто такий, що ускладнює перевірку адресації гіперпосилання. Окрім встановлення гіперпосилання, може знадобитися також надати додаткову інформацію: час підключення до веб-сайту/веб-сторінки та IP-адреса, з якої було здійснено з'єднання, логін користувача тощо

Аналіз показав, що процедура припинення порушення авторських та/або допоміжних авторських прав за допомогою Інтернету не є обов'язковою, її застосування є законом осіб, які мають право на авторське та допоміжне авторське право. Бажаючи можуть обрати інші способи самозахисту, що відповідають загальним вимогам ст.19 ЦК України. Деякі положення статті 52-1 Закону потребують уточнення.

ВИСНОВКИ

У роботі досліджено поняття, предмет, об'єкт та суб'єкт авторських прав. Відповідно до статті 8 Закону України «Про авторське право і суміжні права» об'єктами авторського права є твори з галузі науки, літератури та мистецтва. Суб'єктом авторського права є автори зазначених вище творів, їх спадкоємці та особи, яким автори або їх спадкоємці передали свої авторські права.

Розглянуто правове регулювання авторських прав в Україні. Встановлено, що охорона авторського права в Україні регулюється Законом України «Про авторське право і суміжні права».

Проаналізовано умови та підстави отримання авторських прав в Україні. У сфері авторського права важливо припустити, що автором твору, за відсутності доказів третьої сторони, є особа, яка зазвичай вказується як автор на оригіналі або копії твору. Це також стосується, якщо твір публікується під псевдонімом, який ідентифікує автора. Авторське право на твір виникає з моменту його створення і діє з моменту створення твору. Створення та здійснення авторського права не вимагає жодної реєстрації твору чи будь-якого іншого спеціального дизайну чи будь-яких інших формальностей, які необхідно виконати. Власник авторського права (автор твору або інша особа, якій авторське право на цей твір було законно передане) може використовувати повідомлення про авторські права, щоб повідомити про свої права. Цей знак складається з наступних елементів: латинська літера «с» обведена кружком; ім'я власника авторських прав; рік першої публікації твору.

Розглянуто організаційно-правове регулювання державної реєстрації авторських прав в Україні.

Авторське право в Україні регулюється низкою Законів України: Цивільним кодексом України, «Про авторське право і суміжні права», тощо; підзаконних нормативно-правових актів: Постанов Кабінету Міністрів України №72 від 18 січня 2003 року «Про затвердження мінімальних ставок винагороди (роялті) за використання об'єктів авторського права і суміжних прав» та №71 від 18 січня

2003 року «Про затвердження розміру, порядку та умов виплати винагороди (роялті) за комерційне використання опублікованих з комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань».

Державну реєстрацію авторського права та договорів щодо передачі авторського права, видачу відповідних документів, ведення Державного реєстру та публікацію бюлетенів здійснює Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. Порядок реєстрації встановлений Постановою Кабінету Міністрів України «Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються авторського права на твір» від 27.12.2001 року.

Проаналізовано види державної реєстрації авторських прав в Україні та їх документаційне забезпечення: реєстрація авторських прав на твір та реєстрація авторських прав на офіційний твір (тобто за замовленням, у зв'язку з вашою професійною діяльністю тощо). Документи для реєстрації авторського права на твір: заява подається за встановленою формою українською мовою; копія роботи в матеріальній формі; документ, що засвідчує факт і дату публікації твору (за наявності); документ або копія документа про сплату збору за підготовку реєстрації авторського права або копія документа, що підтверджує наявність пільг; документ про сплату збору за реєстрацію та видачу свідоцтва або копію документа, що підтверджує наявність послуг; довіреність, якщо заяву подає уповноважений представник. Документи для реєстрації авторського права на службовий твір – це ті самі документи, що й для реєстрації авторського права на твір, а також цивільно-правовий договір (договір про поділ права власності на твір тощо), які додаються: належним чином засвідчена копія трудового договору (контракту) з працівником та/або посадової інструкції тощо; акт про виконання робіт у зв'язку зі створенням такого твору за умови, що цей акт є частиною цивільно-правового договору; наказ про склад працівників, які беруть участь у створенні такого твору (за наявності).

Досліджено документаційно-інформаційне забезпечення процедури державної реєстрації авторських прав в Україні. Повідомлення про авторські права додається до оригіналу та кожної копії твору. Якщо твір публікується

анонімно або під псевдонімом (якщо псевдонім чітко не ідентифікує автора), то видавець твору (його ім'я чи назву має бути зазначено на творі) вважається представником автора та має право захищати свої права. Це положення діє до тих пір, поки автор твору не оголосить своє ім'я та не заявить про своє авторство. Суб'єкт авторського права на посвідчення авторства (авторського права) на опублікований або неопублікований твір, факт і дату публікації твору або договори про права автора на твір можуть у будь-який час протягом періоду охорони авторського права його авторське право у відповідних державних реєстрах. Державна реєстрація авторського права та договорів про право автора на твір здійснюється Міністерством економічного розвитку і торгівлі України відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 р. № 1756. Гонорари сплачуються за роботу, розмір якої визначається постановою. Свідectvo про реєстрацію авторського права на твір видається Мінекономрозвитку. За видачу свідоцтва сплачується державний збір, кошти якого перераховуються до державного бюджету України. Розмір та порядок сплати державного мита за видачу свідоцтва встановлюються законом. Особа, яка володіє матеріальним об'єктом, у якому втілено (виражено) твір, не може перешкодити зареєструвати його особою з авторським правом. Співавтори – люди, спільною творчою працею яких створено твір. Авторське право на твір у співавторстві мають усі співавтори, незалежно від того, утворює цей твір нерозривне ціле чи складається з частин, кожна з яких має своє значення. Відносини між співавторами визначаються угодою, укладеною між ними. В принципі, усі співавтори мають право публікувати та іншим чином використовувати твір. Якщо співавторський твір складається з частин, кожна з яких має самостійне значення, кожен із співавторів має право використовувати створену ним частину твору на власний розсуд, якщо інше не домовлено між співавторами. Винагорода за використання твору сплачується співавторам у рівних частках, якщо між ними не домовлено про інше. Щодо строку дії авторського права, то авторське право діє протягом усього життя автора та 70 років після його смерті, крім випадків, передбачених статтею 28 Закону України

«Про авторське право і суміжні права». Авторські права на твори помертньо реабілітованих авторів діють через 70 років після їх реабілітації.

Проаналізовано актуальні проблеми документаційного забезпечення авторських прав в Україні. На сьогодні існують суттєві відмінності окремих положень українського законодавства від норм європейського права, а також неузгодженість окремих норм національного законодавства породжують численні юридичні суперечки, у тому числі й судові. Нині в Україні існує ряд проблем, пов'язаних із захистом авторського права та суміжних прав. Серед них, зокрема, неефективна та непрозора система ліцензій, використання неліцензійного програмного забезпечення, високий рівень інтернет-піратства тощо.

Досліджено особливості державної реєстрації авторських прав у зарубіжних країнах. Франція стала першою країною, яка розпочала війну з кібер-піратством. Відповідно до Закону про авторське право США не дозволяється автору або особі, яка володіє авторськими правами, забезпечувати захист авторських прав на відповідний твір, доки він не буде зареєстрований у Сполучених Штатах За кордоном все частіше йдеться не про обмеження доступу до сумнівних ресурсів, а про те, що пірати в основному не мають можливостей для отримання доходу.

Представлено напрями вдосконалення державної реєстрації авторських прав в Україні. Важливим є необхідність вдосконалення процедури припинення порушення авторських та/або допоміжних авторських прав за допомогою Інтернету.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ПОСИЛАНЬ

1. Авторське право і суміжні права в інформаційному просторі. «Зелений документ», прийнятий Комісією Європейського Співтовариства 19 липня 1995 р. / Copyright and Related Rights in the Information Society. GREEN PAPER. – Режим доступу : <http://litterref.ru/qasujgmermer.html>
2. Адміністративно-правове регулювання діяльності ОВЄ в сфері захисту права інтелектуальної власності: автореф. дис.... канд. юрид. наук : 12.00.07 / О.А. Ляшенко ; Міжнар. ун-т бізнесу та права. – Херсон, 2011. – 19 с.
3. Адміністративно-правова охорона права власності в Україні: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / В.В. Галунько ; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2009. – 35 с.
4. Адміністративно-правові засади управління у сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / І.Г. Запорожець ; Харк. нац. ун-т внутр. справ, Х., 2006. -19с.
5. Адаптація законодавства України у сфері захисту авторського права й суміжних прав до законодавства ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=864>
6. Бернська конвенція з охорони літературних і художніх творів від 9 вересня 1886 (в ред. від 28 вересня 1979 р.) // Бюлетень міжнародних договорів. 2003. №9. 3.
7. Бондаренко С.В. Авторське право та суміжні права.–К.: Ін-т інтел. власн. І права, 2008. – 288с.
8. Всесвітня організація інтелектуальної власності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://geneva.mfa.gov.ua/ua/ukraine-io/wipo>
9. Всесвітня конвенція про авторське право (переглянута в Парижі 24.07.71) // Міжнародні нормативні акти ЮНЕСКО. М.: Логос. 1993. №5.
10. Дмитришин В. Інтелектуальна власність на програмне забезпечення в Україні / В. С. Дмитришин, В. І. Березанська. – К.: Вірлен, 2005. – 304 с.

11. Договір ВОІВ з авторського права (разом з «Злагодженими заявами щодо договору ВОІВ з авторського права») (прийнятий 20.12.96 Дипломатичною конференцією). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wipo.int/treaties/ru> 9.
12. Дроб'язко В.С. Право інтелектуальної власності: Навч. посібник / Дроб'язко В. С., Дроб'язко Р. В. Право інтелектуальної власності. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – 512 с.
13. Електронний правочин у цивільному праві України [Текст]: монографія / Н.Є. Блажівська ; Ін-т законодавства Верховної Ради України. – К.: Правова єдність: Алерта, 2014. – 238 с.
14. Закон Республіки Франції «О трех шагах» від 1 жовтня 2010 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://livresfrancaisgratuit.narod.ru>
15. Закон Сполучених Штатів Америки «Про авторське право у цифровому тисячолітті» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.viravallee.com/articles/4.pdf
16. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 № 2657-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
17. Законодавство про інтелектуальну діяльність: Збірник нормативних актів. – К.: Юрінком Інтер, 2000.
18. Захист інтелектуальної власності в Україні: проблеми правового поля [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/33_DWS_2013/Pravo/3_149361.doc.htm
19. Захист прав інтелектуальної власності в умовах глобалізації у зовнішній політиці США [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.viravallee.com/articles/2.pdf>
20. Інтелектуальна власність як джерело інноваційного розвитку національного господарства [Текст] : монографія / Матвійчук В.К., Чугаєнко Ю.О., Савенков О.І.; Нац. акад, упр. – К.:ВНЗ «Національна академія управління», 2013.-463 с.

21. Колективне управління майновими авторськими та суміжними правами за цивільним законодавством України [Текст] : монографія / Майданик Л.Р.; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К.: Алерта, 2013. – 247 с.
22. Кримінально-правова охорона прав інтелектуальної власності: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.08 / А.С. Нерсисян ; НАН України. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького. – К., 2008. – 19 с.
23. Кримінально-правова охорона прав на об'єкти інтелектуальної власності в Україні: перспективи розвитку та гармонізації з європейським законодавством: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.08 / В.Б. Харченко; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – 2014. -15с.
24. Кузнєцова Н., О. Кохановська. Проблеми захисту прав інтелектуальної власності в Україні / Кузнєцова Н., О. Кохановська // Право України. – 2011. – №3. – С. 21 – 30
25. Лазебний В.С., Розорінов Г.М., Толюпа С.В. Основи інтелектуальної власності та її захисту. – К.: Ліра-К, 2011. – 150 с.
26. Мельник О.В. Проблемні питання стосовно захисту права інтелектуальної власності // Митна справа. 2003. № 1. С. 110-115.
27. Трансформаційні процеси у суспільній та соціокультурній сферах України: монографія / О. М. Анісімова, Л. А. Ковальська, Г. П. Лукаш, О. В. Прігунов, О. С. Щербіна, Т. М. Яворська; відпов. за вип. Т. М. Яворська. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2021. 185 с.
28. Національна стратегія розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні на період до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uba.ua/documents/ip-strategy28082014.pdf>
29. Нові підходи до визначення та охорони інтелектуальної власності: автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.03 / С.С. Волков; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 2011. -19 с.
30. Охорона прав суб'єктів інтелектуальної власності у цивільному праві України: Автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.03 / Р.Б. Шишка; Нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2004. – 37 с.

31. Пастухов О.М. Авторське право в Інтернеті / Пастухов О.М. – К.: Школа, 2004. – С. 39,55
32. Перспективи та актуальні проблеми правової охорони і ринкового використання інтелектуальної власності [Текст] тези доповідей науково-практичного та інформаційно-консультативат семінару / Харківський держ. політехнічний ун-т. – Х.: [б.в.]. 2009. – 188 с.
33. Право інтелектуальної власності: Підручник / О.А. Підпригора, О.О. Підпригора. – К.: Атіка, 2008. – 130 с.
34. Право інтелектуальної власності: Акад. курс: Підруч. для студ. Вищих навч. під. / О. П. Орлюк, Г. О. Андрощук, О. Б. Бутнік-Сіверський та ін.; За ред. О. П. Орлюк, О. Д. Святоцького. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – 696 с.
35. Правова охорона винаходів та корисних моделей в Україні: проблеми теорії та практики [Текст] : монографія / Ю.Д. Бошицький,; ЯГ. Вороній ; НАН України, Київ, ун-т права, Міжнар. центр прав, і пробл. інтелект, власності при Ін-ті держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. – К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2010. – 339 с.
36. Правова охорона інтелектуальної власності в європейському союзі: передумови формування, сучасний стан, тенденції розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: file:///C:/Users/dcsrt/Downloads/Chac_2012_13_24.pdf
37. Правова охорона творів образотворчого мистецтва в Україні [Текст] : монографія / Ю.Л. Бошицький, І.І. Ващинець ; Нац. акад. наук України, Київ, ун-т права, Міжнар. центр прав, проби, інтелект, власності при Ін-ті держави і права ім. В.М. Корецького. – К. : Вил-во Свіюп. VН-TV. 2011.- 294 с
38. Про авторське право і суміжні права Закон України від 27 жовтня 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua
39. Проблеми захисту прав інтелектуальної власності в Україні відповідно до вимог СОТ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.dnu.dp.ua/docs/visnik/fmecon/program_567cdb344bdc5.pdf

40. Про державну реєстрацію авторського права і договорів, які стосуються права автора на твір : Постанова Кабінету Міністрів України : від 27 грудня 2001 року № 1756 Н Офіційний менше України. – 2001. – № 52.

41. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту авторського права і суміжних прав у мережі Інтернет» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34>

42. Про міжнародне приватне право Закон України № 2709-IV від 23 червня 2005 р. // Голос України. – 2005. – 29 лип. – № 138.

43. Про приєднання України до Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право Закон України № 2733-III від 20 вересня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 2. – Ст. 16

44. Проблема законодавчого забезпечення охорони інтелектуальної власності в Україні [Текст] / Фонд інтелектуальної співпраці «Україна – XXI століття». – К.: [б.в.], 2001.-31 с.

45. Про телекомунікації Закон України №1280-IV від 18.11.2003 р. // Голос України. – 2003. – 23 груд. – № 244.

46. Пухальська А.П. Міжнародне співробітництво у сфері інтелектуальної власності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/9p=24333>

47. Рекомендації Президії Вищого господарського суду України «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних із захистом прав інтелектуальної власності» від 10.06.2004 р. № 04-5/1107 [Електронний ресурс] // Система Ліга-Закон

48. Римаренко І.В. Захист авторських прав та творів, розміщених в Інтернеті [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua>

49. Ріппа П.С. Забезпечення авторських прав у мережі Інтернет [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua>

50. Розвиток і захист інтелектуальної власності в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://sips.gov.ua/i_upload/file/Ukraine.pdf

51. Садаклієва Е.В. Актуальні проблеми правового регулювання авторських та суміжних прав в Україні – Рівне. – Міжрегіональна академія з проблем безпеки життєдіяльності, 2014.-112с.
52. Сучасний стан захисту прав інтелектуальної власності в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/volkova-a-msuchasniy-stand-zahistu-prav-intelektualnoyi-vlasnosti-v-ukrayini/>
53. Чеботарьов В. Піратство у сфері авторського права і суміжних прав / В. Чеботарьов, В. Троїцька. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://patent.km.ua/ukr/articles/i299> ;
54. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
55. Цивільне право України: Підручник: У 2-х кн. / О.В. Дзера (керівник авт. кол.), Д.В. Боброва, А.С. Довгерт та ін.; За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнецової. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 720 с.
56. Цивільне право України: Підручник: У 2-х кн. / О.В. Дзера (керівник авт. кол.), Д.В. Боброва, А.С. Довгерт та ін.; За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнецової. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 640 с.
57. Штефан О. Дещо до питання про порушення у сфері авторського права / О. Штефан // Теорія і практика інтелектуальної власності. – 2009. – №6. – с. 3– 13.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

ЛІЦЕНЗІЙНИЙ ДОГОВІР № _____

м. _____ " ____ " _____ 20__ року

(Прізвище, ім'я, по батькові (П.І.Б) фізичної особи

або повне найменування юридичної особи)

в особі _____;

_____ , яка діє на

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укласти договір)

підставі _____,

(Статуту, Положення, іншого документа)

далі – Ліцензіар, якому належать виключні майнові права на Твір, з одного боку, і

(П.І.Б фізичної особи

або повне найменування юридичної особи)

в особі _____;

_____ , яка діє на

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укласти договір)

підставі _____,

(Статуту, Положення, іншого документа)

далі – Ліцензіат, з іншого боку, а разом іменовані – *Сторони*, уклали цей договір (далі – Договір) про наступне:

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Терміни, що використовуються в цьому Договорі, означають:

невиключна ліцензія не виключає можливості використання ліцензіаром твору у сфері, що обмежена цією ліцензією, та видачі ним іншим особам ліцензій на використання цього твору у зазначеній сфері (*варіант 1 – при невиключній ліцензії*);

виключна ліцензія видається лише одному ліцензіату і виключає можливість використання ліцензіаром твору у сфері, що обмежена цією ліцензією, та видачі ним іншим особам ліцензій на використання цього твору у зазначеній сфері (*варіант 2 – при виключній ліцензії*);

одинарною ліцензією видається лише одному ліцензіату і виключає можливість видачі ліцензіаром іншим особам ліцензій на використання твору у сфері, що обмежена цією ліцензією, але не виключає можливості використання ліцензіаром цього твору у зазначеній сфері (*варіант 3 – при одинарній ліцензії*);

(інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно з нормами чинного законодавства України.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

2.1 Ліцензіар надає Ліцензіатові:

невиключну ліцензію (*варіант 1*);виключну ліцензію (*варіант 2*);одинарною ліцензією (*варіант 3*),

що дає право на використання твору _____ (далі
(назва твору, вид твору та інші відомості, що дають змогу ідентифікувати
твір)

– Твір) Ліцензіара, в обумовлених Договором межах та на визначений Договором строк, а Ліцензіат зобов'язаний виплатити винагороду за використання Твору на умовах зазначених у Договорі.

2.2 За цим договором передаються права на використання Твору такими способами:
переробки твору (як приклад);
відтворення твору (як приклад);

(інші способи, визначені статтею 441 Цивільного кодексу України, статтею 15 Закону України „Про авторське право і суміжні права”).

2.3. Ліцензіар має право на подальше використання Твору та надавати невиключні ліцензії на його використання третім особам (варіант 1, у випадку невиключної ліцензії).

Ліцензіар не має права використовувати Твір та надавати ліцензії третім особам (варіант 2, у випадку виключної ліцензії).

Ліцензіар має право використовувати поряд із Ліцензіатом Твір без права надання ліцензій третім сторонам (варіант 3, у випадку одиначної ліцензії).

2.4. Дія цього Договору поширюється на територію _____.

3. ПРАВА СТОРІН

3.1 Ліцензіар має право:

3.1.1. Усно або письмово повідомляти Ліцензіата про виявлені недоліки Твору та вживати заходи щодо їх усунення.

3.1.2. У разі використання Твору в порушення норм законодавства у сфері авторського права і суміжних прав та цього Договору заборонити використання Твору (призупинити дію ліцензії за цим Договором) Ліцензіатом до усунення порушення.

3.1.3. З урахуванням вимог законодавства визначити обсяг відомостей, що становлять комерційну таємницю або є конфіденційними, і вимагати від Ліцензіата нерозголошення цих відомостей.

_____ (інші права Ліцензіара)

3.2. Ліцензіат має право:

3.2.1. На використання Твору, способами зазначеними у пункті 2.3 цього Договору. Ліцензіар зберігає за собою право самому використовувати вказане право як за межами, так і в межах визначеної цим Договором сфери та передавати його іншим особам (варіант 1, у випадку невиключної ліцензії).

На використання Твору, способами зазначеними у пункті 2.3 цього Договору. При цьому Ліцензіар не може використовувати сам, а також передавати іншим особам вказані права у визначеній цим Договором сфері (варіант 2, у випадку виключної ліцензії).

На використання Твору, способами зазначеними у пункті 2.3 цього Договору. При цьому Ліцензіар зберігає за собою право самому використовувати вказане право як за межами, так і в межах визначеної цим Договором сфери (варіант 3, у випадку одиначної ліцензії).

3.2.2. Надання субліцензії іншим особам в обсязі наданих йому за цим договором прав у визначеній Договором сфері.

3.2.3. Робити запити і одержувати необхідні інформацію та документи, що мають відношення до предмету Договору та знаходяться у Ліцензіара.

_____ (інші права Ліцензіата)

4. ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

4.1. Ліцензіар зобов'язаний:

4.1.1. Надати у використання Твір Ліцензіату у строки та на умовах визначених цим Договором.

4.1.2. Відповідно до запиту Ліцензіата своєчасно забезпечувати його інформацією та документами, що стосуються предмету Договору і необхідні для виконання умов Договору.

4.1.3. Відповідно до запиту Ліцензіата брати участь у проведенні дій та процедур, необхідних для виконання умов Договору, які вимагають такої участі з боку Ліцензіара.

(інші обов'язки Ліцензіара)

4.2. Ліцензіат зобов'язаний:

4.2.1. Використовувати Твір на умовах, визначених цим Договором.

4.2.2. Здійснювати виплату винагороди Ліцензіару за використання Твору.

4.2.3. Не розголошувати будь-які відомості, що є конфіденційною інформацією.

4.2.4. Дотримуватися особистих немайнових прав Ліцензіара.

(інші обов'язки Ліцензіата)

5. СТРОК ДІЇ ДОГОВОРУ

5.1. Строк дії Договору складає _____рік (роки) з моменту підписання Договору Сторонами.

Якщо жодна з Сторін за _____місяць (-і) до закінчення дії Договору не повідомить письмово другу сторону про відмову від Договору, Договір вважається продовженим на той же строк і на тих же умовах.

5.2. Закінчення строку дії Договору не звільняє Сторони від відповідальності за його порушення, яке мало місце під час дії цього Договору.

6. ВИПЛАТА ВИНАГОРОДИ

6.1. За надання прав, що передбачені цим Договором Ліцензіат виплачує Ліцензіарові винагороду.

6.2. За використання Твору виплачується сума винагороди (роялті) у розмірі _____грн. за кожний _____(варіант 1).
(місяць, квартал тощо)

За використання Твору виплачується сума винагороди (роялті) за кожний _____у розмірі, зазначеному у додатку, який є _____(місяць, квартал тощо)
невід'ємною частиною цього Договору (варіант 2).

Виплата винагороди Ліцензіатом здійснюється із розрахунку мінімального розміру винагороди, визначеного постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.2003 № 72.

6.3. Періодичні відрахування (роялті) здійснюються Ліцензіатом протягом _____днів, що настають за звітним періодом.

6.4. Оплата здійснюється шляхом перерахування Ліцензіатом грошових коштів на розрахунковий рахунок Ліцензіара або іншим чином _____.
(інші шляхи перерахування коштів)

6.5. Після припинення строку дії цього Договору його положення застосовуються доти, доки не будуть остаточно врегульовані платежі, зобов'язання за якими виникли у період його дії.

7. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

7.1. Ліцензіар заявляє, що на момент підписання цього Договору йому нічого невідомо про права інших осіб, які б могли бути порушені наданням цієї ліцензії.

7.2. За прострочення виплати винагороди Ліцензіат сплачує пеню в розмірі - _____ за кожен день прострочення.

7.3. У випадку невиконання чи неналежного виконання Ліцензіатом зобов'язань, що передбачені цим Договором, Ліцензіар має право призупинити виконання своїх зобов'язань по Договору.

7.4. У випадку тривалого (понад _____ календарних днів) або повторного порушення Ліцензіатом умов Договору щодо зобов'язань Ліцензіата, Ліцензіар має право розірвати Договір в односторонньому порядку, письмово повідомивши про це Ліцензіата.

7.5. Сторона, яка не виконала вищевказаних умов, зобов'язана відшкодувати іншій Стороні понесені нею у зв'язку з цим невиконанням збитки в межах _____.

8. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

8.1. Сторони зобов'язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

8.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

9. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ

9.1. Сторони не несуть відповідальності за невиконання або неналежне виконання умов Договору за умов виникнення форс-мажорних обставин.

9.2. По завершенні таких обставин Сторона, яка не виконала свої зобов'язання за Договором, повинна виконати їх у терміни, на які було призупинено виконання зобов'язань.

9.3. Сторона не має права посилається на форс-мажорні обставини у випадку, коли вони розпочалися у момент прострочення нею виконання її зобов'язань за Договором.

10. ІНШІ УМОВИ

10.1. Права та обов'язки кожної зі Сторін за цим Договором не можуть передаватися іншій фізичній чи юридичній особі без письмового на те дозволу іншої Сторони, за винятком випадків, передбачених цим Договором.

10.2. Положення Договору щодо виплати винагороди є конфіденційною інформацією, яку жодна з Сторін не має право розголошувати без попередньої згоди іншої Сторони, крім випадків, передбачених законодавством.

10.3. У разі зміни місцезнаходження та/або реквізитів, Сторони повинні повідомити про таку зміну в термін _____ днів з моменту настання таких змін.

10.4. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

10.5. Додатки до цього Договору є його невід'ємною частиною.

10.6. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

10.7. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожний із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

ЛІЦЕНЗІАР

ЛІЦЕНЗІАТ

(підпис)

(П. І. Б.)

(підпис)
М. П.

(П. І. Б.)

ДОДАТОК Б

ДОГОВІР № _____
ПРО ПЕРЕДАННЯ (ВІДЧУЖЕННЯ)
МАЙНОВИХ ПРАВ

м. _____

" ____ " _____ 20__ року

(Прізвище, ім'я, по батькові (П.І.Б) фізичної особи_____
або повне найменування юридичної особи)

в особі _____;

_____, яка діє на

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укладати договір)

підставі _____,

(Статуту, Положення, іншого документа)

(далі — *Відчужувач*), з одного боку, і_____
(П.І.Б фізичної особи_____
або повне найменування юридичної особи)

в особі _____;

_____, яка діє на

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укладати договір)

підставі _____,

(Статуту, Положення, іншого документа)

(далі — *Набувач*), з іншого боку, а разом іменовані — *Сторони*, уклали цей договір (далі — *Договір*) про наступне:

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Терміни, що використовуються в цьому Договорі, означають:

відчужувач – особа, яка на підставі договору передає належні їй майнові права іншій особі, після чого ця особа стає суб'єктом авторського права;*набувач* – особа, яка на підставі договору набуває майнових прав та стає суб'єктом авторського права;*повна передача прав* - передання майнових прав на твір, встановлених статтею 440 Цивільного кодексу України, частиною першою статті 15 Закону України „Про авторське право і суміжні права”, без обмежень способів використання твору, зазначених у статті 441 цього Кодексу, частиною третьою статті 15 цього Закону;*часткова передача прав* – передання прав, при якому в договорі про передання майнових прав на твір обмежено способи його використання, визначені у статті 441 Цивільного кодексу України, частині третій статті 15 Закону;_____
(інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно з нормами чинного законодавства України.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

2.1. Відчужувач у повному складі передає (відчужує) Набувачу майнові права на твір _____ (далі —Твір)

(назва твору, вид твору та інші відомості, що дають змогу ідентифікувати твір) на весь строк дії авторського права, на всю територію світу, а саме:

право на використання Твору;
виключне право дозволяти використання Твору;
право перешкоджати неправомірному використанню Твору, в тому числі забороняти таке використання (*варіант 1, у випадку повної передачі прав*).

Відчужувач частково передає (відчужує) Набувачу майнові права на твір _____ (далі - Твір) на весь строк дії _____ (назва твору)

авторського права, на всю територію світу, а саме:

- право на використання Твору способами:
перекладу твору (*як приклад*);
переробки твору (*як приклад*);

_____ (інші способи, передбачені статтею 441 Цивільного кодексу України, статтею 15 Закону України „Про авторське право і суміжні права”)

- виключне право дозволяти використання Твору зазначеними способами;
- право перешкоджати неправомірному використанню Твору, в тому числі забороняти таке використання зазначеними способами (*варіант 2, у випадку часткової передачі прав*).

Набувач приймає такі майнові права та зобов’язується оплатити їх відповідно до умов цього Договору.

2.3. У результаті передання-прийняття майнових прав Відчужувач втрачає будь-які майнові права, а Набувач отримує право:

2.3.1. Використовувати Твір способами, передбаченими Цивільним кодексом України, Законом України „Про авторське право і суміжні права” (*варіант 1, у випадку повної передачі прав*).

Використовувати Твір способами, зазначеними у пункті 2.1 цього Договору (*варіант 2, у випадку часткової передачі*).

2.3.2. Дозволяти третім особам використовувати Твір способами, передбаченими Цивільним кодексом України, Законом України „Про авторське право і суміжні права”; перешкоджати неправомірному використанню Твору, в тому числі забороняти таке використання (*варіант 1, у випадку повної передачі прав*).

Дозволяти третім особам використовувати Твір способами, зазначеними у пункті 2.1 цього Договору; перешкоджати неправомірному використанню Твору, в тому числі забороняти таке використання зазначеними способами (*варіант 2, у випадку часткової передачі прав*).

2.3.3. Передавати (відчужувати) повністю або частково права на Твір третім особам (*варіант 1, у випадку повної передачі прав*).

Передавати (відчужувати) повністю або частково права на Твір третім особам способами, зазначеними у пункті 2.1 цього Договору (*варіант 2, у випадку часткової передачі*).

2.4. Після підписання цього Договору Відчужувач не має права передавати (відчужувати) майнові права на Твір, а також передавати права на використання Твору третім особам (*варіант 1, у випадку повної передачі прав*).

Після підписання цього Договору Відчужувач не має права передавати (відчужувати) майнові права на Твір, а також передавати права на використання Твору третім особам способами, зазначеними у пункті 2.1 цього Договору (*варіант 2, у випадку часткової передачі*).

3. ПЕРЕДАЧА ТВОРУ

3.1. Передача Твору Відчужувачем Набувачу здійснюється шляхом

(вказати, яким чином має передаватися Твір, на якому матеріальному носії, в електронному вигляді тощо)

в день підписання цього Договору за Актом приймання-передачі Твору, який підписується Сторонами і є невід'ємною частиною цього Договору.

3.2. На момент передання Твору Набувачу Відчужувач гарантує, що:

лише йому належать виключні майнові права на Твір;

майнові права на Твір повністю або частково не передано (не відчужено) третім особам;

майнові права на Твір (повністю або частково) не є предметом застави, судового спору або претензій з боку третіх осіб.

4. ВИПЛАТА ВИНАГОРОДИ

4.1. За придбання майнових прав на Твір Набувач сплачує Відчужувачу винагороду в формі одноразового (паушального) платежу в розмірі _____ грн.

4.2. Виплата винагороди здійснюється у безготівковій (готівковій) формі, шляхом перерахування грошових коштів на розрахунковий рахунок Відчужувача (іншим чином), протягом _____ робочих днів з дня підписання сторонами Акта приймання-передачі Твору.

5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

5.1. Сторона, яка не виконала або неналежним чином виконала зобов'язання за цим Договором, повинна відшкодувати іншій Стороні завдані збитки в повному обсязі.

5.2. У випадку передання (відчуження) майнових прав на Твір або передачі прав на використання Твору Відчужувачем третім особам, Відчужувач сплачує штраф у розмірі _____ % від суми, зазначеної у пункті 4.1 цього Договору.

5.3. У випадку порушення строку розрахунку, вказаного в пункті 4.2 цього Договору, Набувач сплачує Відчужувачу пеню в розмірі _____ за кожен день прострочення.

6. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

6.1. Сторони зобов'язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

6.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

7. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ

7.1. Сторони не несуть відповідальності за невиконання або неналежне виконання умов Договору за умов виникнення форс-мажорних обставин.

7.2. По завершенні таких обставин Сторона, яка не виконала свої зобов'язання за Договором, повинна виконати їх у терміни, на які було призупинено виконання зобов'язань.

7.3. Сторона не має права посилається на форс-мажорні обставини у випадку, коли вони розпочалися у момент прострочення нею виконання її обов'язків за Договором.

8. ІНШІ УМОВИ

8.1. Договір набирає чинності з моменту його підписання Сторонами.

8.2. Положення Договору щодо виплати винагороди є конфіденційною інформацією, яку жодна з Сторін не має права розголошувати без попередньої згоди іншої Сторонни, крім випадків, передбачених законодавством.

8.3. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

8.4. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

8.5. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожний із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

Відчужувач:

Набувач:

(підпис) / (П. І. Б.) / (підпис) / (П. І. Б.)

М. П.

ДОДАТОК В

ДОГОВІР № _____
ПРО СТВОРЕННЯ ЗА ЗАМОВЛЕННЯМ І
ВИКОРИСТАННЯ ТВОРУ

м. _____ " ____ " _____ 20__ року

 (Прізвище, ім'я, по батькові (П.І.Б) фізичної особи

або повне найменування юридичної особи)

в особі _____;

_____, яка діє на

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укладати договір)

підставі _____,

(Статуту, Положення, іншого документа)

далі - *Замовник*, з одного боку, та

 (П.І.Б автора)

(далі – *Автор*), з іншого боку, а разом іменовані – *Сторони*, уклали цей договір (далі – *Договір*) про таке.

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Терміни, що використовуються в цьому Договорі, означають:

замовник – особа, на вимогу якої автор зобов'язаний створити твір (далі- *Твір*) в установленний строк на підставі договору;

автор – фізична особа, яка своєю творчою працею має створити Твір;

авторський аркуш – одиниця виміру обсягу твору, створеного автором. Авторський аркуш складає 40 тисяч друкованих знаків. При визначенні авторського аркушу всі літери, цифри, розділові знаки, пробіли між словами, проміжки неповних рядків вважаються друкованими знаками. Графічний, фотоілюстрований та комбінований матеріал (малюнки, схеми, таблиці тощо) обчислюється за площею, яку він займає. Площа авторського аркушу – 3000 см². До одного авторського аркуша прирівнюється 700 рядків віршованого тексту;

 (інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно з нормами чинного законодавства України.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

2.1. У порядку та на умовах, визначених цим Договором, Автор зобов'язується створити Твір відповідно до вимог Замовника та передати (відчужити) майнові права на Твір Замовнику, а саме:

право на використання Твору;

виключне право дозволяти використання Твору;

право перешкоджати неправомірному використанню Твору, в тому числі забороняти таке використання.

2.2. Особисті немайнові права на Твір, створений за замовленням, належать Автору. Замовник зобов'язується дотримуватися особистих немайнових прав Автора.

3. ВИМОГИ ДО ТВОРУ

3.1. Твір повинен відповідати наступним вимогам:

- 3.1.1. Жанр, призначення, тема Твору _____.
- 3.1.2. Назва Твору _____.
- 3.1.3. Мова Твору _____.
- 3.1.4. Обсяг Твору _____.
- 3.1.5. Сфера застосування Твору _____.

4. ПЕРЕДАЧА ТВОРУ

4.1. Автор зобов'язується надати Замовнику оригінал (примірник) Твору не пізніше " ____ " _____ 20__ року.

4.2. Передача Твору Замовнику оформлюється Актом здавання-приймання, який складається у строк _____.

4.3. Замовник зобов'язаний розглянути поданий у належному вигляді Твір у 30-денний строк з дня _____ та письмово сповістити Автора шляхом _____ про:

- схвалення Твору;
 - необхідність внесення до Твору поправок з точним зазначенням виправлень, що вимагаються, та строку подання доопрацьованого Твору.
- 4.4. Автор зобов'язується доопрацювати Твір для приведення його у відповідність із вимогами в порядку та на умовах, визначених у повідомленні Замовника.

4.5. Замовник визначає оформлення примірників Твору, що ним видається, за цим Договором _____ (самостійно, за погодженням з Автором).

5. ВИПЛАТА ВИНАГОРОДИ

5.1. Замовник зобов'язується виплатити Автору винагороду за створення Твору та передання (відчуження) майнових прав на Твір у сумі _____ грн, з них _____ грн у вигляді авансу.

5.2. Винагорода виплачується Автору Замовником у строк _____.

6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

6.1. У випадку порушення зобов'язання (далі - порушення Договору), Сторона несе відповідальність, визначену чинним в законодавством та цим Договором.

6.2. Порушенням Договору є його невиконання або неналежне виконання, тобто виконання з порушенням умов, визначених у цьому Договорі.

6.3. У випадку порушення строку виплати винагороди, вказаного в пунктах 6.1, 6.2 цього Договору, Замовник виплачує Автору пеню в розмірі _____ за кожен день прострочення.

7. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

7.1. Сторони зобов'язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

7.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

8. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ

8.1. Сторони не несуть відповідальності за невиконання або неналежне виконання умов Договору за умов виникнення форс-мажорних обставин.

8.2. По завершенні таких обставин Сторона, яка не виконала свої зобов'язання за Договором, повинна виконати їх у терміни, на які було призупинено виконання зобов'язань.

8.3. Сторона не має права посилається на форс-мажорні обставини у випадку, коли вони розпочалися у момент прострочення нею виконання її обов'язків за Договором.

9. ІНШІ УМОВИ

9.1. Договір набирає чинності з моменту його підписання Сторонами.

9.2. Закінчення строку дії цього Договору не звільняє Сторони від відповідальності за його порушення, яке мало місце під час дії Договору.

9.3. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

9.4. Сторони повинні у _____ денний строк письмово повідомити одна одну про зміну місцезнаходження, надати іншу інформацію, необхідну для виконання Сторонами зобов'язань за цим Договором.

9.5. Положення Договору щодо виплати винагороди є конфіденційною інформацією, яку жодна з Сторін не має право розголошувати без попередньої згоди іншої Сторони, крім випадків, передбачених законодавством.

9.6. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

9.7. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожний із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

Замовник:

Автор:

_____/_____/_____/_____
 (підпис) (П. І. Б.) (підпис) (П. І. Б.)
 М. П.

ДОДАТОК Г

ДОГОВІР № _____
ПРО РОЗПОДІЛ МАЙНОВИХ ПРАВ НА СЛУЖБОВИЙ ТВІР

м. _____ "____" _____ 20__ року
(далі - Працівник)
(Прізвище, ім'я, по батькові (П.І.Б) працівника - автора)
з одного боку, та _____
(П.І.Б або повне найменування особи,

_____ у якої або де працює працівник-автор)
в особі _____

(посада, П.І.Б) _____,
яка діє на підставі _____,
(Статуту, Положення тощо)
(далі – Роботодавець) з іншого боку, а разом іменовані – Сторони, уклали цей договір (далі – Договір) про наступне:

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Терміни, що використовуються в цьому Договорі, означають:
службовий твір – твір, створений автором у порядку виконання службових обов'язків відповідно до службового завдання чи трудового договору (контракту) між автором і роботодавцем;
працівник - фізична особа, яка безпосередньо власною працею виконує трудову функцію згідно з укладеним з роботодавцем трудовим договором (контрактом) відповідно до закону;
роботодавець - юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ чи її представництво) або самозайнята особа, яка використовує найману працю фізичних осіб на підставі укладених трудових договорів (контрактів) відповідно до закону;
 _____ (інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно із нормами чинного законодавства України.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

- 2.1. Предметом Договору є розподіл майнових прав на Службовий твір.
 2.2. Під Службовим твором у цьому Договорі розуміється створений творчою працею Працівника – автора наступний об'єкт авторського права:

(зазначити Службовий твір відповідно до переліку, визначеного у статті 433 Цивільного кодексу України, статті 8 Закону України „Про авторське право і суміжні права”)

- 2.3. У порядку та на умовах, визначених цим Договором, Працівник та Роботодавець як співвласники, домовились, що Працівник/Роботодавець повністю передає (відчужує) Роботодавцю/Працівнику належні йому майнові права на Службовий твір, а саме:

- право на використання Службового твору;
- виключне право дозволяти використання Службового твору;

- право перешкоджати неправомірному використанню Службового твору, в тому числі забороняти таке використання.

2.4. Роботодавець/Працівник набуває майнові права на Службовий твір з дати (моменту)_____.

(зазначити дату або вказати факт, наприклад, передачі Службового твору)

2.5. За Працівником залишаються особисті немайнові права.

3. ПЕРЕДАЧА СЛУЖБОВОГО ТВОРУ

3.1. Передача Службового твору Працівником Роботодавцю здійснюється шляхом _____

(зазначити, яким чином має передаватися Службовий твір на якому матеріальному носії, в електронному вигляді тощо)

після або в день підписання цього Договору за *Актом виконаних робіт*, який підписується Сторонами і є невід'ємною частиною цього Договору.

4. ПРАВА СТОРІН

4.1. Працівник має право:

4.1.1. На винагороду за створення Службового твору і передання (відчуження) майнових прав на Службовий твір.

4.1.2. Доопрацьовувати Службовий твір у разі необхідності.

4.2. Роботодавець має право:

4.2.1. Використовувати Службовий твір у своїй діяльності.

4.2.2. Надавати дозвіл на використання Службового твору третім особами.

4.2.3. Забороняти використання Службового твору, у тому числі перешкоджати його неправомірному використанню третіми особами;

_____.

(інші права Роботодавця)

5. ВИПЛАТА ВИНАГОРОДИ

6.1. Роботодавець виплачує Працівникові винагороду в розмірі _____, шляхом _____ у строк _____.

6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

6.1. У випадку порушення зобов'язання (далі – порушення Договору), Сторона несе відповідальність, визначену чинним в законодавством та цим Договором.

6.2. Порушенням Договору є його невиконання або неналежне виконання, тобто виконання з порушенням умов, визначених у цьому Договорі.

6.3. У випадку порушення строку розрахунку, вказаного в пункті 6.1 цього Договору, Замовник виплачує Працівнику пеню в розмірі _____ за кожен день прострочення.

6.4. Закінчення строку цього Договору не звільняє Сторони від відповідальності за його порушення, яке мало місце під час дії цього Договору.

7. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

7.1. Сторони зобов'язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

7.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

8. ІНШІ УМОВИ

8.1. Договір набирає чинності з моменту його підписання Сторонами.

8.2. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

8.3. Сторони повинні у _____ денний строк письмово повідомити одна одну про зміну місцезнаходження, надати іншу інформацію, необхідну для виконання Сторонами зобов'язань за цим Договором.

8.4. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

8.5. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожний із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

ПРАЦІВНИК

РОБОТОДАВЕЦЬ

_____/_____/_____/_____
 (підпис) (П. І. Б.) (підпис) (П. І. Б.)
 М. П.

ДОДАТОК Д

ВИДАВНИЧИЙ ДОГОВІР № _____

м. _____

" ____ " _____ 20__ року

(Повне найменування юридичної особи)

в особі _____, яка діє
(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укласти договір)на підставі _____,
(Статуту, Положення, іншого документа)(далі – Видавництво), з одного боку, та особа, яка створила
твір _____

(П.І.Б автора)

(далі - Автор), з іншого боку, а разом іменовані – *Сторони*, уклали цей договір (далі –
Договір) про наступне:

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Терміни, що використовуються в цьому Договорі, означають:
видавництво – спеціалізоване підприємство, основним видом діяльності якого є підготовка і випуск у світ видавничої продукції, яка містить об'єкти авторського права;

видання – твір, який пройшов редакційно-видавниче опрацювання, виготовлений друкуванням, тисненням або іншим способом, містить інформацію, призначену для поширення, і відповідає вимогам державних стандартів, інших нормативно-правових актів щодо видавничого оформлення, поліграфічного і технічного виконання;

тираж – кількість виготовлених примірників видання (твору).

_____.
(інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно із нормами чинного законодавства України.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

2.1. За цим Договором Автор зобов'язується створити літературний твір _____ (далі – Твір), (назва твору) що буде відповідати усім вимогам, зазначеним у цьому Договорі, та передати Видавництву майнові права на Твір, а саме:

право на використання Твору;
 виключне право дозволяти використання Твору;
 право перешкоджати неправомірному використанню Твору, у тому числі забороняти таке використання.

Видавництво приймає такі майнові права та зобов'язується виплатити винагороду відповідно до умов цього Договору.

2.2. Видавництво набуває всі майнові права на Твір, що передаються за цим Договором, з моменту схвалення Твору Видавництвом.

2.3. Видавництво зобов'язується видати Твір тиражем _____ примірників.

2.4. Видавництво зобов'язується дотримуватися особистих немайнових прав Автора.

3. ВИМОГИ ДО ТВОРУ

3.1. Твір повинен відповідати наступним вимогам:

3.1.1. Жанр, призначення, тема Твору _____.

3.1.2. Назва Твору _____.

3.1.3. Мова Твору _____.

3.1.4. Обсяг Твору _____ з

(кількість авторських аркушів, віршованих рядків)

ілюстраціями, додатками тощо.

Текст має бути надрукований: _____

(шрифт, інтервали, кількість рядків на одному боці

стандартного аркуша А4)

3.1.5. Сфера застосування Твору: _____.

3.2. Автор зобов'язується передати Видавництву примірник Твору до "____" _____ 20__ року шляхом _____. Передача примірника Твору оформлюється Актом здавання-приймання, який складається шляхом _____ у строк _____.

3.3. Підписаний Автором Твір передається у двох примірниках.

3.4. Видавництво зобов'язане розглянути поданий у належному вигляді примірник Твору у 30-денний строк з дня _____ та письмово сповістити Автора шляхом _____ про:

схвалення Твору;

необхідність внесення до Твору поправок з точним зазначенням суті виправлень, що вимагаються, та строку подання доопрацьованого Твору (який не може бути меншим за _____).

3.5. Автор зобов'язується доопрацювати Твір для приведення його у відповідність із вимогами, що зазначаються у цьому Договорі в порядку та на умовах, визначених у повідомленні Видавництва.

3.6. Примірник доопрацьованого Твору подається Автором Видавництву у порядку та на умовах, визначених у п. п. 3.4 та 3.5 цього Договору (окрім строків подання).

3.7. Автор зобов'язується на вимогу Видавництва читати чисту коректуру Твору в погоджені Сторонами строки із врахуванням графіків руху книжкових видань у Видавництва. Видавництво зобов'язується на вимогу Автора надавати йому можливість читати коректуру. Затримка Автором без поважних причин відбитків дає Видавництву право видати Твір без авторської коректури.

3. ВИПЛАТА ВИНАГОРОДИ

4.1. Видавництво зобов'язується виплатити Автору винагороду в розмірі _____ грн.

4.2. Винагорода виплачується Автору Видавництвом у строк _____.

4.3. Видавництво зобов'язується за зверненням Автора надати останньому безоплатно після видання Твору _____ авторських

(кількість примірників)

примірників.

5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

5.1. У випадку порушення зобов'язання (далі - порушення Договору), Сторона несе відповідальність, визначену чинним в законодавством та цим Договором.

5.2. Порушенням Договору є його невиконання або неналежне виконання, тобто виконання з порушенням умов, визначених у цьому Договорі.

5.3. У випадку порушення строку розрахунку, вказаного в пункті 4.2 цього Договору, Замовник виплачує Автору пеню в розмірі _____ за кожен день прострочення.

6. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

6.1. Сторони зобов'язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

6.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

7. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ

7.1. Сторони не несуть відповідальності за невиконання або неналежне виконання умов Договору за умов виникнення форс-мажорних обставин.

7.2. По завершенні таких обставин Сторона, яка не виконала свої зобов'язання за Договором, повинна виконати їх у терміни, на які було призупинено виконання зобов'язань.

7.3. Сторона не має права посилається на форс-мажорні обставини у випадку, коли вони розпочалися у момент прострочення нею виконання її обов'язків за Договором.

8. ІНШІ УМОВИ

8.1. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

8.2. Сторони повинні у _____ денний строк письмово повідомити одна одну про зміну місцезнаходження, надати іншу інформацію, необхідну для виконання Сторонами зобов'язань за цим Договором.

8.3. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

8.4. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожний із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

Видавництво:

Автор:

(підпис)
М. П.

/_____/_____
(П. І. Б.)

(підпис)

/_____/_____
(П. І. Б.)

ДОДАТОК Ж ДОГОВІР № _____ МІЖ СПІВАВТОРАМИ ТВОРУ

м. _____ " ____ " _____ 20__ року

Ми, що нижче підписалися, _____,
(прізвище, ім'я, по батькові, псевдонім (якщо є) Автора 1),

_____ (прізвище, ім'я, по батькові, псевдонім (якщо є)

Автора 2),

іменовані далі „Співавтори”, керуючись законодавством України у сфері авторського права і суміжних прав, на ґрунті взаємної вигоди і при повній згоді домовилися про наступне:

1. Ми стверджуємо, що нашою спільною творчою працею створено твір під назвою _____
(далі – Твір),
(назва Твору)

Ми стверджуємо також, що жодному з нас невідома інформація, яка б свідчила, що існує такий же або тотожний йому Твір, створений творчою працею іншої (інших) осіб.

2. Ми погоджуємося з тим, що вклад кожного з нас у створення

_____ (назва Твору)

- є однаковим,
- є таким, як зазначено у довідці, що додається.
(непотрібне закреслити)

1. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

1.1. Предметом цього Договору є врегулювання відносин між Співавторами з метою визначення взаємних прав та обов'язків кожного з авторів щодо створюваного Твору.

1.2. Авторське право на Твір, створений у співавторстві, належить всім Співавторам незалежно від того, чи утворює такий Твір одне нерозривне ціле або складається із частин, кожна з яких має самостійне значення.

1.3. Співавтор не може без достатніх підстав відмовити іншим у дозволі на опублікування, інше використання або зміну Твору (у випадку нероздільного співавторства).

Кожен із співавторів має право використовувати створену ним частину Твору, що має самостійне значення, на власний розсуд (у випадку роздільного співавторства).

2. РОЗПОДІЛ ВИНАГОРОДИ ЗА ВИКОРИСТАННЯ ТВОРУ

2.1. Співавтори домовилися що відповідно до вкладу кожного у створення Твору належну їм винагороду за використання цього Твору іншими особами у разі укладання ліцензійного договору розподілити наступним чином:

1. _____ %.
(прізвище, ім'я, по батькові, псевдонім (якщо є) Автора 1)
2. _____ %.
(прізвище, ім'я, по батькові, псевдонім (якщо є) Автора 2)

3. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

3.1. У випадку порушення зобов'язання (далі – порушення Договору), Співавтор несе відповідальність, визначену чинним в законодавством та цим Договором.

3.2. Порухненням Договору є його невиконання або неналежне виконання, тобто виконання з порушенням умов, визначених у цьому Договорі.

4. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

4.1. Співавтори домовилися, що всі спірні питання вони вирішуватимуть за взаємною згодою.

4.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

5. ДІЯ ДОГОВОРУ

5.1. Договір набирає чинності з моменту його підписання Співавторами та діє протягом строку охорони авторського права.

6. ІНШІ УМОВИ

6.1. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Співавторами.

6.2. Усі повідомлення, пов'язані з цим Договором повинні направлятися у письмовій формі.

6.3. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Співавтори керуються чинним законодавством України.

6.4. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожному із Співавторів.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

Автор 1:

Автор 2:

_____/_____/_____/_____
(підпис) (П. І. Б.) (підпис) (П. І. Б.)

Додаток
до Договору між співавторами
Твору
від "___" _____ 20__ р.

ДОВІДКА
про творчий вклад у створення Твору*

Ми, співавтори Твору, підтверджуємо, що кожний з нас вніс наступний вклад у створення

_____ (назва Твору)

Прізвище, ініціали	Вклад	
	Виконана робота	Відсоток

Підпис

Прізвище, ініціали

* Довідка складається і додається до Договору у разі неоднакового вкладу у створення Твору.

ДОДАТОК К
ДОГОВІР № _____
ПРО КОЛЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ МАЙНОВИМИ ПРАВАМИ АВТОРА

м. _____ " ____ " _____ 20__ року

Організація колективного управління:

_____ (повне найменування організації колективного управління)
 в особі _____,
 (посада та прізвище, ім'я, по батькові (П.І.Б) особи, яка уповноважена укладати договір)
 яка діє на підставі _____,
 (статуту, свідоцтва про облік організації колективного управління)
 (далі – Організація), з одного боку, та Автор _____,
 (П.І.Б автора, псевдонім (якщо є))
 (далі - Автор), з іншого боку, а разом іменовані – *Сторони*, уклали цей договір (далі – *Договір*) про наступне:

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Організація колективного управління (організація колективного управління майновими правами) - організація, що управляє на колективній основі майновими правами автора на підставі переданих автором організації повноважень;

каталог – перелік творів, майнові права на які належать Авторів, щодо яких Автор уклав з Організацією цей Договір про передання майнових прав у колективне управління;

 (інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно із нормами чинного законодавства України.

1. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

2.1 Автор доручає Організації право здійснювати на колективній основі управління його майновими правами на твори, перелік яких додається у додатку до цього Договору.

2.2. Організація здійснює управління майновими правами Автора при використанні творів способами:

публічного виконання (*як приклад*);
 публічного сповіщення (*як приклад*);
 публічного показу (*як приклад*);

 (інші способи, передбачені статтею 441 Цивільного кодексу України, статтею 15 Закону України „Про авторське право і суміжні права”)

2.3. Колективне управління майновими правами Автора здійснюється на території України.

На підставі переданих Автором повноважень Організація може доручати на основі договорів з аналогічними іноземними організаціями управляти на колективній основі за кордоном майновими правами Автора, у тому числі й про взаємне представництво інтересів.

2.4. Автор гарантує Організації, що:

він дійсно є Автором творів, які існують на момент підписання цього Договору і тих, які будуть створені під час дії цього Договору та, права на які будуть доручені Організації для колективного управління шляхом надання переліку таких творів у письмовій формі у вигляді додатку до даного Договору, який вважатиметься невід'ємною його частиною;

він не передавав (не відчужував) майнові права, доручені в колективне управління Організації, третім особам;

твори Автора не порушують особисті немайнові і (або) майнові права третіх осіб; відомості, надані Автором, є достовірними та відповідають дійсності.

2. ПРАВА СТОРІН

3.1. Автор має право:

3.1.1. Отримувати винагороду, зібрану організацією з осіб, які використовують твори з каталогу Автора.

3.1.2. Вимагати від Організації вилучення своїх творів із дозволів на використання, які надаються Організацією шляхом укладання договорів з особами, які використовують твори. Твір вважається вилученим після _____ місяців з дня подання заяви Автора про вилучення творів.

3.1.3. На захист прав, управління якими здійснює Організація, в тому числі звернення до суду за захистом прав та інтересів Автора.

3.1.4. Добровільно вийти із Організації на умовах і порядку, визначених статутом Організації;

(інші права Автора)

3.2. Організація має право:

3.2.1. Погоджувати з особами, які використовують твори, розмір винагороди під час укладання договору.

3.2.2. Укладати договори про використання прав Автора, переданих в колективне управління.

3.2.3. Збирати, розподіляти і виплачувати зібрану винагороду Автору за використання творів із каталогу Автора, правами яких управляє Організація.

3.2.4. Вчиняти інші дії, передбачені чинним законодавством, необхідні для захисту прав, управління якими здійснює Організація, в тому числі звертатися до суду за захистом прав Автора відповідно до статутних повноважень та доручення;

(інші права Організації)

3. ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

4.1. Автор зобов'язаний:

4.1.1. Не доручати третім особам здійснювати будь-які дії по управлінню його майновими правами, що передані в колективне управління Організації.

4.1.2. Повідомляти про зміни у каталозі, надавати Організації відомості про нові твори для включення їх до каталогу з метою своєчасного нарахування і правильного розподілу винагороди Організацією.

4.1.3. Повідомляти про зміну місця проживання, прізвища, імені, псевдоніму, банківських реквізитів тощо;

(інші обов'язки Автора)

4.2. Організація зобов'язана:

4.2.1. Укладати з особами, які використовують твори договори, відповідно до яких надавати невиключні права на використання творів Автора.

4.2.2. Збирати винагороду, розподіляти та виплачувати зібрану винагороду, що належить Автору.

4.2.3. Подавати позови від імені та на користь Автора з метою захисту його порушених прав та інтересів відповідно до статутних повноважень та доручення.

4.2.4. На запит Автора надавати інформацію про зібрану винагороду для Автора, порядку її розподілу та іншу інформацію, що стосується колективного управління майновими правами Автора;

_____.
(інші обов'язки Організації)

4. ВИПЛАТА ВИНАГОРОДИ

5.1. Зібрані суми авторської винагороди виплачуються Автору за використання творів на території:

- України,
залежно від умов договорів, укладених Організацією з особами, які використовують твори, але не рідше _____ на рік, у строки _____;
- інших країн світу,
залежно від договорів, укладених Організацією з аналогічними іноземними організаціями колективного управління або в міру надходження винагороди, але не рідше _____ на рік, у строки _____.

5.2. Перерахування винагороди здійснюється у національній валюті через _____ (підприємства зв'язку, установи Ощадбанку України тощо) за рахунок одержувачів винагороди.

5.3. Положення Договору, що стосуються виплати винагороди, є конфіденційною інформацією, яку жодна із Сторін не має право розголошувати без попереднього письмового дозволу іншої Сторони, крім випадків, передбачених законодавством.

6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

6.1. У випадку порушення зобов'язання (далі – порушення Договору), Сторона несе відповідальність, визначену чинним законодавством та цим Договором.

6.2. Порушенням Договору є його невиконання або неналежне виконання, тобто виконання з порушенням умов, визначених у цьому Договорі.

6.3. У випадку порушення строку виплати винагороди, Користувач виплачує Організації пеню в розмірі _____ за кожен день прострочення.

7. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

7.1. Сторони зобов'язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

7.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

8. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ

8.1. Сторони не несуть відповідальності за невиконання або неналежне виконання умов Договору за умов виникнення форс-мажорних обставин.

8.2. По завершенні таких обставин Сторона, яка не виконала свої зобов'язання за Договором, повинна виконати їх у терміни, на які було призупинено виконання зобов'язань.

8.3. Сторона не має права посилається на форс-мажорні обставини у випадку, коли вони розпочалися у момент прострочення нею виконання її обов'язків за Договором.

9. СТРОК ДІЇ ДОГОВОРУ

9.1. Строк дії Договору складає _____рік (роки) з моменту підписання Договору Сторонами.

Якщо жодна з Сторін за _____місяць (-і) до закінчення дії Договору не повідомить письмово про його припинення, Договір вважається продовженим на той же строк і на тих же умовах.

9.2. Закінчення строку дії Договору не звільняє Сторони від відповідальності за його порушення, яке мало місце під час дії цього Договору.

10. ІНШІ УМОВИ

10.1. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

10.2. У разі зміни місцезнаходження та/або реквізитів, Сторони повинні повідомити про таку зміну в термін _____днів з моменту настання таких змін.

10.3. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

10.4. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожний із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

Організація:

Автор:

_____/_____/_____/_____
 (підпис) (П. І. Б.) (підпис) (П. І. Б.)
 М.П.

ДОДАТОК Л

ДОГОВІР № _____
МІЖ ОРГАНІЗАЦІЄЮ КОЛЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ОСОБОЮ, ЯКА
ВИКОРИСТОВУЄ ТВОРИ

м. _____

" ____ " _____ 20__ року

Організація колективного управління:

(повне найменування організації колективного управління)

в особі _____,
(посада та прізвище, ім'я, по батькові (П.І.Б) особи, яка уповноважена укласти договір)
яка діє на підставі _____,
(Статуту, Положення, свідоцтва про облік організації колективного управління)
(далі – Організація), з одного боку, та суб'єкт
господарювання _____,
(повне найменування суб'єкта господарювання, прізвище, ім'я, по батькові підприємця)
в особі _____,

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укласти договір)
яка діє на підставі _____,
(Статуту, Положення тощо)

(далі – *Користувач*), з іншого боку, а разом іменовані – *Сторони*, уклали цей договір (далі – *Договір*) про наступне:

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Користувач – юридична особа, яка здійснює використання творів;
репертуар – сукупність творів авторів, які доручили майнові права в колективне управління Організації, за винятком тих творів, які виключені авторами з управління;
винагорода – кошти, у вигляді роялті, що виплачує Користувач за використання творів;

(інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно із нормами чинного законодавства України.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

2.1. Організація від імені авторів (інших осіб, які мають авторське право), які доручили свої майнові права в колективне управління Організації, надає Користувачеві невиключне право на використання творів способами:
публічного сповіщення (в ефір) (як приклад);
публічного виконання (як приклад);

(інші способи, передбачені статтею 441 Цивільного кодексу України, статтею 15 Закону України „Про авторське право і суміжні права”)

2.2. Користувач виплачує на рахунок Організації винагороду авторам (іншим особам, які мають авторське право) за використання творів способами, зазначеними у пункті 2.1. цього Договору. Організація розподіляє та виплачує отриману винагороду від Користувача авторам (особам, які мають авторське право).

2.3. Користувач не має права передавати отримані права за цим Договором третім особам.

2.4. Цей Договір не поширюється на:

немайнові права автора;

права виконавців, виробників фонограм, відеограм та організацій мовлення.

3. ПРАВА СТОРІН

3.1. Користувач має право:

3.1.1. Використовувати під час своєї діяльності твори з урахуванням умов, передбачених цим Договором.

(інші права Користувача)

3.2. Організація має право:

3.2.1. Збирати винагороду за використання творів.

3.2.3. Отримувати документи, що містять відомості про використання зазначених Творів, необхідні для збирання і розподілу винагороди.

(інші права Організації)

4. ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

4.1. Користувач зобов'язаний:

використовувати твори з репертуару Організації на умовах, визначених цим Договором;

вести облік використаних творів та їх авторів (документацію) за узгодженою з Організацією формою, що встановлена в додатку до цього Договору;

надавати Організації перелік використаних творів разом з документально підтвердженими даними про одержані доходи від їх використання та виплачувати Організації винагороду в передбачений термін і в обумовленому розмірі;

(інші обов'язки Користувача)

4.2. Організація зобов'язана:

розподіляти та виплачувати зібрану винагороду, яка належить авторам (іншим особам, які мають авторське право);

отримувати документи, що містять відомості про використання творів користувачем з метою їх врахування при розподілі та виплаті винагороди авторам (іншим особам, які мають авторське право);

врегульовувати можливі претензії у випадку їх пред'явлення до Користувача з боку третіх осіб щодо використання творів, способами, визначеними у пункті 2.1 цього Договору, за умови добросовісного виконання Користувачем умов цього Договору та звільняти Користувача від обов'язку врегульовувати такі претензії самостійно;

зберігати конфіденційність у відношенні фінансової інформації, у тому числі про доходи Користувача, за виключенням випадків, передбачених законодавством;

(інші обов'язки Організації)

5. ВИПЛАТА ВИНАГОРОДИ

5.1. Користувачем виплачується винагорода Організації, що становить

_____ за кожен _____ відповідно до постанови

(місяць, квартал тощо)

Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 № 72 „Про затвердження мінімальних ставок винагороди (роялті) за використання об’єктів авторського права і суміжних прав”.

5.2. Користувач надає Організації документацію по встановленій формі не пізніше _____ днів після закінчення звітного періоду в електронному вигляді на електронну адресу: _____ або факсом _____ та направляє по пошті листом з повідомленням про вручення на адресу Організації.

5.3. Користувач кожен _____ перераховує винагороду на _____ (місяць, квартал тощо) розрахунковий рахунок Організації не пізніше _____ числа наступного за звітним періодом.

5.4. Положення Договору, що стосуються фінансових питань є конфіденційною інформацією, яку жодна з Сторін не має право розголошувати без попереднього письмового дозволу іншої Сторони, крім випадків визначених законодавством.

6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

6.1. У випадку порушення зобов’язання (далі - порушення Договору) Сторона несе відповідальність, визначену чинним в законодавством та цим Договором.

6.2. Порушенням Договору є його невиконання або неналежне виконання, тобто виконання з порушенням умов, визначених у цьому Договорі.

6.3. У випадку порушення строку виплати винагороди, Користувач виплачує Організації пеню в розмірі _____ за кожен день прострочення.

7. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

7.1. Сторони зобов’язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

7.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

8. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ

8.1. Сторони не несуть відповідальності за невиконання або неналежне виконання умов Договору за умов виникнення форс-мажорних обставин.

8.2. По завершенню таких обставин Сторона, яка не виконала свої зобов’язання за Договором, повинна виконати їх у терміни, на які було призупинено виконання зобов’язань.

8.3. Сторона не має права посилається на форс-мажорні обставини у випадку, коли вони розпочалися у момент прострочення нею виконання її обов’язків за Договором.

9. СТРОК ДІЇ ДОГОВОРУ

9.1. Строк дії Договору складає _____ рік (роки) з моменту підписання Договору Сторонами.

Якщо жодна з Сторін за _____ місяць (-і) до закінчення дії Договору не повідомить письмово про його припинення, Договір вважається продовженим на той же строк і на тих же умовах.

9.2. Закінчення строку дії Договору не звільняє Сторони від відповідальності за його порушення, яке мало місце під час дії цього Договору.

10. ІНШІ УМОВИ

10.1. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

10.2. Сторони повинні у _____ денний строк письмово повідомити одна одну про зміну місцезнаходження, надати іншу інформацію, необхідну для виконання Сторонами зобов’язань за цим Договором.

10.3. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

10.4. Договір укладений в двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному кожній із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

Організація

Користувач

_____/_____/_____/_____
 (підпис) (П. І. Б.) (підпис) (П. І. Б.)
 М.П. М.П.

Додаток до договору

З В І Т

(найменування Користувача)
 про використання творів
 за _____ 20 ____ р.

Назва твору	Автори	Виконавець (П.І.Б (псевдонім) виконавця або назва колективу)	Тривалість звучання твору (хвил., сек..)	Кількість (сповіщень, виконань, показу тощо)
Композитор (П.І.Б)	Автор тексту (П.І.Б)			
_____ (підпис керівника) М.П.	_____ (П.І.Б керівника)			(дата)

ДОДАТОК М

ДОГОВІР № _____
ПРО ВИПЛАТУ ВИНАГОРОДИ ЗА ВИКОРИСТАННЯ ОПУБЛІКОВАНИХ З
КОМЕРЦІЙНОЮ МЕТОЮ ФОНОГРАМ, ВІДЕОГРАМ, ЇХ ПРИМІРНИКІВ ТА
ЗАФІКСОВАНИХ У НИХ ВИКОНАНЬ

м. _____

" ____ " _____ 20__ року

Уповноважена організація колективного управління:

_____ (повне найменування уповноваженої організації колективного управління)
 в особі _____,

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укласти договір)
 яка діє на підставі _____,

(Статуту, свідоцтва про визначення організації колективного управління
 уповноваженою організацією)
 (далі – *Організація*), з одного боку, та суб'єкт комерційного використання

_____ (повне найменування суб'єкта – юридичної особи, прізвище, ім'я, по батькові фізичної
 особи)
 в особі _____,

(посада та П.І.Б особи, яка уповноважена укласти договір)
 яка діє на підставі _____,

(Статуту, Положення тощо)
 (далі - *Компанія*), з іншого боку, а разом іменовані – *Сторони*, уклали цей договір (далі –
Договір) про наступне:

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Уповноважена організація колективного управління - організація колективного управління, яка відповідно до статті 43 Закону України „Про авторське право і суміжні права” визначена здійснювати збирання і розподіл винагороди (роялті) виробникам фонограм, виробникам відеограм і виконавцям за комерційне використання без їх згоди опублікованих з комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань, та здійснювати контроль за правомірним використанням таких фонограм, відеограм;

суб'єкт комерційного використання – юридичні і фізичні особи, які здійснюють комерційне використання опублікованих з комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань;

_____.

(інші терміни)

Решта термінів, що використовуються в Договорі, визначаються згідно із нормами чинного законодавства України.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

2.1. Предметом Договору є виплата винагороди Організації за використання Компанією опублікованих із комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань способами:

_____ (варіант 1 - публічного виконання (публічної демонстрації));

(*варіант 2* - публічного сповіщення в ефір, по проводах (через кабель)).

2.2. Компанія виплачує Організації винагороду (роялті) за використання опублікованих із комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань в розмірі та порядку, визначених законодавством України та цим Договором, для подальшого розподілу та виплати винагороди (роялті) виконавцям, виробникам фонограм, відеограм.

3. ПРАВА СТОРІН

3.1. Компанія має право:

3.1.1. Використовувати під час своєї діяльності опубліковані із комерційною метою фонограми, відеограми, їх примірники та зафіксовані у них виконання без згоди виконавців, виробників фонограм, відеограм, але з виплатою їм винагороди (роялті) через Організацію як уповноважену організацію колективного управління.

3.1.2. Самостійно нараховувати згідно із цим Договором суми належної до сплати винагороди.

_____.
(інші права Компанії)

3.2. Організація має право:

3.2.1. Збирати винагороду за використання опублікованих із комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань.

3.2.2. Отримувати відомості щодо використання опублікованих із комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань, необхідні для збирання і розподілу винагороди.

_____.
(інші права Організації)

4. ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

4.1. Компанія зобов'язана:

4.1.1. До _____ числа місяця, наступного за звітним _____, подавати Організації перелік _____

(*варіант 1* - публічно виконаних (публічно продемонстрованих);

варіант 2 - публічно сповіщених, в ефір, по проводах (через кабель))

опублікованих із комерційною метою фонограм (відеограм), їх примірників та зафіксованих у них виконань (далі – Перелік) відповідно до форми, яка є Додатком №1 до цього Договору, у друкованому та електронному вигляді (у форматі _____ програми _____).

4.1.2. Щомісячно нараховувати і виплачувати Організації винагороду (роялті) за _____

(*варіант 1* - публічне виконання (публічну демонстрацію),

варіант 2 - публічне сповіщення в ефір, по проводах (через кабель))

опублікованих із комерційною метою фонограм (відеограм), їх примірників та зафіксованих у них виконань, у розмірі _____ відсотків доходів, одержаних Компанією з того виду діяльності, у процесі якого здійснюється використання відповідних об'єктів суміжних прав.

Сума винагороди (роялті) повинна виплачуватися на рахунок Організації до _____ числа місяця, наступного за звітним.

4.1.3. Надавати Організації відомості про доходи і розрахунок сум, що підлягають виплаті винагороди (роялті) по встановленій формі (Додаток №2 – Розрахунковий лист), не пізніше _____ днів після закінчення звітного періоду в електронному вигляді на електронну адресу: _____ або телефоном/факсом _____.

Розрахункові листи, які належним чином заповнені, з печаткою та підписом, повинні бути також відправлені поштою листом з повідомленням про вручення на адресу Організації.

(інші обов'язки Компанії)

4.2. Організація зобов'язана:

4.2.1. Розподіляти винагороду (роялті), отриману від Компанії відповідно до вимог законодавства у сфері авторського права і суміжних прав.

4.2.2. У випадку пред'явлення до Компанії претензій з боку третіх осіб щодо використання опублікованих із комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань, способами, визначеними у пункті 2.1 цього Договору, за умови добросовісного виконання Компанією умов цього Договору, Організація приймає на себе зобов'язання з врегулювання цих претензій у повному обсязі і звільняє Компанію від обов'язку врегульовувати такі претензії самостійно.

(інші обов'язки Організації)

5. СТРОК ДІЇ ДОГОВОРУ

5.1. Строк дії Договору складає _____ рік (-и) з моменту підписання Договору Сторонами.

Якщо жодна з Сторін за _____ місяць (-і) до закінчення дії Договору не повідомить письмово про його припинення, Договір вважається продовженим на той самий строк і на тих самих умовах.

5.2. Закінчення строку дії Договору не звільняє Сторони від відповідальності за його порушення, яке мало місце під час дії цього Договору.

5.3. У випадках прийняття Компанією рішення про призупинення або припинення нею публічного використання опублікованих із комерційною метою фонограм (відеограм), їх примірників та зафіксованих у них виконань, у закладах Компанії, дія Договору призупиняється з моменту отримання Організацією від Компанії відповідного письмового повідомлення.

При відновленні Компанією публічного використання зазначених фонограм (відеограм) та виконань у закладах, дія Договору автоматично поновлюється на тих же умовах.

6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ДОГОВОРУ

6.1. У випадку порушення Договору, Сторона несе відповідальність, визначену чинним законодавством та цим Договором.

6.2. Порушенням Договору є:

6.2.1. Прострочення строку виплати винагороди (роялті);

6.2.2. Несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей, необхідних для збирання і розподілу винагороди (роялті), зокрема щодо правильності зазначення найменування використаних фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань, виконавців, виробників фонограм чи відеограм, тривалості кожного використання зазначених об'єктів суміжних прав, розміру доходів, одержаних у результаті провадження діяльності, пов'язаної з їх використанням, або розміру витрат на використання таких об'єктів;

6.2.3. Неправильне нарахування належної до виплати суми винагороди (роялті).

6.3. За прострочення строку виплати передбаченої цим Договором винагороди Компанія зобов'язується виплатити Організації пеню у розмірі _____ за кожний день прострочення.

6.4. За несвоєчасне подання Компанією Організації відомостей, передбачених цим Договором (Додатки № №1, 2), Компанія зобов'язується виплатити Організації штраф у розмірі _____ грн, а за надання недостовірних відомостей – штраф у розмірі _____ грн.

6.5. За неправильне нарахування Компанією належної до виплати суми винагороди (роялті) в сторону її зменшення, Компанія зобов'язується виплатити Організації штраф у розмірі _____ % (відсотків) недонарахованої суми винагороди (роялті).

7. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

7.1. Сторони зобов'язуються вирішувати будь-який спір шляхом переговорів і в досудовому порядку.

7.2. У разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів та в досудовому порядку, спір може бути передано для вирішення у судовому порядку.

8. ФОРС-МАЖОРНІ ОБСТАВИНИ

8.1. Сторони не несуть відповідальності за невиконання або неналежне виконання умов Договору за умов виникнення форс-мажорних обставин.

8.2. По завершенні таких обставин Сторона, яка не виконала свої зобов'язання за Договором, повинна виконати їх у терміни, на які було призупинено виконання зобов'язань.

8.3. Сторона не має права посилається на форс-мажорні обставини у випадку, коли вони розпочалися у момент прострочення нею виконання її обов'язків за Договором.

9. ІНШІ УМОВИ

9.1. Будь-які зміни і доповнення до цього Договору дійсні за умови, що вони вчинені у письмовій формі та підписані Сторонами.

9.2. Сторони повинні у _____ денний строк письмово повідомити одна одну про зміну місцезнаходження, надати іншу інформацію, необхідну для виконання Сторонами зобов'язань за цим Договором.

9.3. З усіх питань, не передбачених цим Договором, Сторони керуються чинним законодавством України.

9.4. Договір укладено у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному для кожної із Сторін.

МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ І РЕКВІЗИТИ СТОРІН:

Організація:

Компанія :

(підпис)
М.П.

/_____/_____
(П. І. Б.)

(підпис)
М.П.

/_____/_____
(П. І. Б.)

Додаток № 1
до Договору № _____
від „__” _____ 20__ року

Перелік опублікованих з комерційною метою фонограм, відеограм, їх примірників та зафіксованих у них виконань,

за період _____

№	Виконавець, виробник фонограми (відеограми)	Назва фонограми (відеограми)	Кількість використань	Сума винагороди (роялті)
Усього:				

Примітки:

1) Ім'я виконавця (сукупність слів чи знаків, що ідентифікують виконавця: прізвище та ім'я виконавця; прізвище, ім'я та по батькові виконавця; ініціали виконавця; псевдонім виконавця; прийнятий виконавцем знак (сукупність знаків) тощо) пишеться мовою оригіналу у точній відповідності з написом на примірнику фонограми (диску для лазерних систем зчитування, касеті тощо). Для написання слів усіма мовами, що використовують латинський алфавіт, застосовується англійський алфавіт. Якщо відповідні слова містять літери, яких немає в англійському алфавіті, вони передаються літерами англійського алфавіту, які за зовнішнім виглядом є найбільш схожими на них.

2) Назва фонограми, відеограми (композиції) пишеться мовою оригіналу з дотриманням умов пункту 1 цих Приміток.

3) Кількість використань означає загальну кількість фонограм, відеограм, використаних протягом звітного періоду.

Компанія

Організація

_____/_____
(підпис) (П. І. Б.)

_____/_____
(підпис) (П. І. Б.)

Додаток № 2

до Договору № _____

від „___” _____ 20__ року

Розрахунковий лист № _____ від „___” _____ 20__ р.

Місцезнаходження та банківські реквізити сторін:

Компанія	Організація
Найменування	Найменування
Місцезнаходження	Місцезнаходження
Тел./факс	Тел./факс
Р/р	Р/р
МФО _____	МФО _____
код _____	код _____

Складений „___” _____ 20__ р.

За період з „___” _____ 20__ р. по „___” _____ 20__ р.

Отримано доходів за звітний період	_____ грн
Сума винагороди	_____ грн
Оплачено за розрахунковий період	_____ грн

Всього до оплати (прописом)

Підтверджуємо, що наведені відомості внесені вірно і відповідають дійсності.

Директор _____ / _____ /
(підпис) (П. І. Б.)

Гол. бухгалтер _____ / _____ /
(підпис) (П. І. Б.)

М.П.

Компанія _____ Організація _____
(підпис) (П. І. Б.) (підпис) (П. І. Б.)